

VERTIGO

Gratis filmmagazine

NIEUWS | INTERVIEWS | ARTIKELS | RECENSIES

Een duizelingwekkende dosis cinema

The Loft

Erik Van Looy telt af naar zijn Hollywoodremake

THE HOMESMAN

BOYHOOD

MIA WASIKOWSKA

HOW TO TRAIN YOUR DRAGON 2

UNDER THE SKIN

#03
zomer 2014

LEVIATHAN

Een film van Adrey Zvyagintsev (Elena)

PRIJS BESTE SCENARIO - OFFICIËLE COMPETITIE FILMFESTIVAL CANNES

Kolia woont in een klein stadje in de buurt van de Barentssee in het noorden van Rusland. Hij heeft zijn eigen garage. Vadim Shelevyat, de burgemeester van het stadje, wil hem zijn zaak, huis en land afnemen. Eerst probeert hij Kolia om te kopen maar wanneer dat niet lukt begint Vadim Shelevyat steeds agressiever te worden... LEVIATHAN is na Elena en The Return ontegensprekelijk een nieuw meesterwerk van Zvyagintsev.

24/9 IN DE BIOSCOOP

PRIDE

Een film van Matthew Warchus

QUINZAINE DES RÉALISATEURS FILMFESTIVAL CANNES

PRIDE is een fel bejubelde intrigerende komedie gebaseerd op enkele opmerkelijke waargebeurde feiten. Op de "Gay Pride March" in Londen 1984 beslist een groep holebiactivisten geld in te zamelen om de gezinnen van stakende mijnwerkers financieel te ondersteunen. Er stelt zich echter een probleem: de vakbond vindt het te beschamend om hun hulp te aanvaarden. De holebiactivisten gaan echter koppig door.

1/10 IN DE BIOSCOOP

COMING HOME

Een film van Zhang Yimou (House of the Flying Daggers)

OFFICIËLE SELECTIE FILMFESTIVAL CANNES

Lu Yanshi en Feng Wanyu zijn een toegewijd koppel maar worden tijdens de Culturele Revolutie gescheiden. Op hetzelfde moment raakt Lu's vrouw gewond na een val. Tijdens de laatste dagen van de Culturele Revolutie wordt Lu vrijgelaten. Hij keert terug naar huis maar Feng lijdt aan geheugenverlies. Ze herkent Lu niet en wacht toch nog altijd geduldig op de terugkeer van haar echtgenoot. Zhang Yimou is terug op het allerhoogste niveau met dit pakkend drama.

NAJAAR 2014 IN DE BIOSCOOP

WHITE BIRD IN A BLIZZARD

Een film van Gregg Araki (Mysterious Skin)

Kat Connors is 17 jaar oud wanneer haar perfecte moeder/huisvrouw, Eve, een knappe, mysterieuze, en geestesgestoorde vrouw, plotseling verdwijnt. Naarmate de tijd verstrijkt, begint Kat te beseffen hoe diep de verdwijning van Eve haar geraakt heeft. Op de terugweg naar huis tijdens een middagpauze van de universiteit, wordt ze geconfronteerd met de waarheid over haar moeders vertrek. Shailene Woodley (Divergent) en Eva Green (Casino Royale) in een bijzonder knappe vertolking.

NAJAAR 2014 IN DE BIOSCOOP

CHRIS PRATT ZOE SALDANA DAVE BAUTISTA VIN DIESEL BRADLEY COOPER
FEATURING AS BROOT AS ROCKET

GUARDIANS OF THE GALAXY

FROM THE STUDIO THAT BROUGHT YOU AVENGERS

VANAF 13 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

Lumière

FROM THE PRODUCER OF PARANORMAL ACTIVITY & INSIDIOUS

You see... what it wants you to see.

O C U L U S

04/06 IN DE BIOSCOOP

INTREPID PICTURES

©2014 LASSER PRODUCTIONS, LLC. ARTWORK ©2014 RELATIVITY MEDIA. ALL RIGHTS RESERVED.

A film

WE'RE ALL DIFFERENT ON THE INSIDE

★★★★★™

"TOUGH AND TERRIFIC"
THE TIMES

"BRUTAL AND BRILLIANT"
LOADER

"O'CONNELL IS A REVELATION"
CULTURE

"ONE OF THE GREATEST BRITISH PRISON DRAMAS EVER MADE" VICE

STARRED UP

A DAVID MACKENZIE FILM

JACK O'CONNELL BEN MENDELSON RUPERT FRIEND

WWW.STARREDUP.BE WWW.ABC-DISTRIBUTION.BE abc MEDIA metacritic

DE 100 JARIGE MAN DIE UIT HET RAAM KLOM EN VERDWEEN

EEN FILM VAN FELIX HERNGREN

NU IN DE
BIOSCOOP

NAAR DE BESTSELLER
VAN JONAS JONASSON

Zot zomeren.

Laat ik maar meteen met de deur in huis vallen: om te bekomen van de eerste vlaag *Vertigo*-gekte knijpen we er enkele maanden tussenuit. Geen paniek, met de lijvige zomereditie die je in je handen hebt — tenzij je de digitale versie leest, natuurlijk — kom je juni, juli en augustus probleemloos door.

Aan interessante onderwerpen namelijk geen gebrek. Erik Van Looy bijt de spits af met een top tien van de zomerreleases waar hij het meest naar uitkijkt. Dat *The Loft*, de langverwachte Hollywoodremake van zijn Vlaamse kaskraker, op één staat, spreekt vanzelf.

Daarnaast pakken we uit met interviews met onder meer Tommy Lee Jones, die met *The Homesman* een wel heel tegendraadse western heeft gemaakt; Dean DeBlois, wiens *How to Train Your Dragon 2* bewijst dat animatiesequels niet altijd teleurstellen; en Mia Wasikowska, het Australische acteertalent dat de komende maanden in maar liefst drie films opduikt.

In *En anders?* komen de independent zomerreleases aan bod. Redactielid Jozefien Van Beek onderzoekt in ons *Vraagstuk* of de filmtempels de komende maanden in een woestijn veranderen. En de Britse filmmaker Jonathan Glazer vertelt honderduit over *Under the Skin*, een van de uitdagendste — én beste — films in aantocht.

Tot slot nog een verzoek: doe deze zomer lekker zot en probeer eens een film waar je normaliter met een wijde boog om heen zou lopen. Of het nu gaat om de Vlaamse jeugdprent *Labyrinthus*, Richard Linklaters opgroei-epos *Boyhood*, of sciencefictiondrama *Transcendence*: de kans is niet onbestaande dat je aange-naam verrast de bioscoop buitenwandelt.

Deel je cinema-ervaringen met anderen — op een terras bijvoorbeeld — of laat ons via Facebook of Twitter weten wat je van een bepaalde film vond. Ondertussen houden wij je op onze website Vertigoweb.be op de hoogte van de recentste gebeurtenissen in filmland.

See you at the movies!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waazinema

HUMO

HET LAATSTE NIEUWS

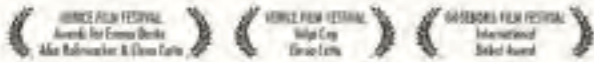
corners

abc

www.abc-distribution.be

MEDIA

Emma Dante Elena Cotta Alba Rohrwacher

Una via a PALERMO

VANAF 09/07
IN DE BIOSCOOP

WWW.ABC-DISTRIBUTION.BE

VANAF 28/08
IN DE BIOSCOOP

A THOUSAND TIMES GOODNIGHT

A FILM BY ERIK POPPE
MARIA DOYLE KENNEDY LARRY MULLEN JR

JULIETTE BINOCHÉ
NIKOLAJ COSTER-WALDAU

fourcorners

WWW.ABC-DISTRIBUTION.BE

16

32

56

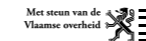

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be
www.twitter.com/VERTIGObe
www.facebook.com/VERTIGObe

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be
REDACTIE Ruben Nollet, Bernard Van de Popeliere, Kurt Vandemaele, Jozefien Van Beek, Vincent Stroep, Jimmy Van der Velde, Ewoud Ceulemans
WEBREDACTIE Jimmy Van der Velde
EINDREDACTIE Jozefien Van Beek
FOTOGRAFEN Nyklyn, Greetje van Buggenhout
ILLUSTRATOR Maarten Zerelik
VORMGEVING We Make Graphics
RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, postbus 10009, 2000 Antwerpen
DRUK Corelio Printing

"Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever."

FLASHFORWARD

TEASERS

Een vroege blik op knallers als *The Imitation Game* 10

CINÉ UPDATE

Nieuwsjes, nieuwsjes en nog meer nieuwsjes 12

ACHTER DE SCHERMEN

In een feestzaal met de cameraman van *Trouw met mij* 13

FILMFAN

Amateurski-zangeres Inne Eysermans kickt op *Dogma 95* 14

CLOSE-UP

THE LOFT

Erik Van Looy telt af 16

THE KEEPER OF LOST CAUSES

Alweer een Deense dijk van een thriller 22

BOYHOOD

Richard Linklater blijft vernieuwen 24

LABYRINTHUS

Een Vlaams CGI-spektakel 28

TRANSCENDENCE

Wally Pfister ruilt camera voor regisseursstoel 30

MIA WASIKOWSKA

Het Australische acteertalent spreekt 32

HOW TO TRAIN YOUR DRAGON 2

Regisseur Dean DeBlois draait drakensequel 36

THE TWO FACES OF JANUARY

Een onthullend setbezoek 38

THE HOMESMAN

Tommy Lee Jones, vrouwenrechten en originaliteit 42

VRAAGSTUK

Is het in de cinema ook komkommertijd? 44

EN ANDERS?

Een greep uit het indie-aanbod 48

SPECTRUM

Out Loud! en *Sound/Track* 50

UNDER THE SKIN

Jonathan Glazer en sexy aliens 52

POINT OF VIEW

RECENSIES

The Homesman, *The Rover*, *Winter Sleep*, ... 56

BESTE.FILM.OOIT.

Loft: De Vlaamse film voorbij 62

FLASHFORWARD

WELP

VANAF 31 OKTOBER

De eerste horrorfilm van Vlaamse bodem. Genrefanaat Jonas Govaerts regisseerde en *Rundskop*-cameraman Nicolas Karakatsanis verzorgde de fotografie. Een film met een bloederig eigen smoel.

A MOST VIOLENT YEAR

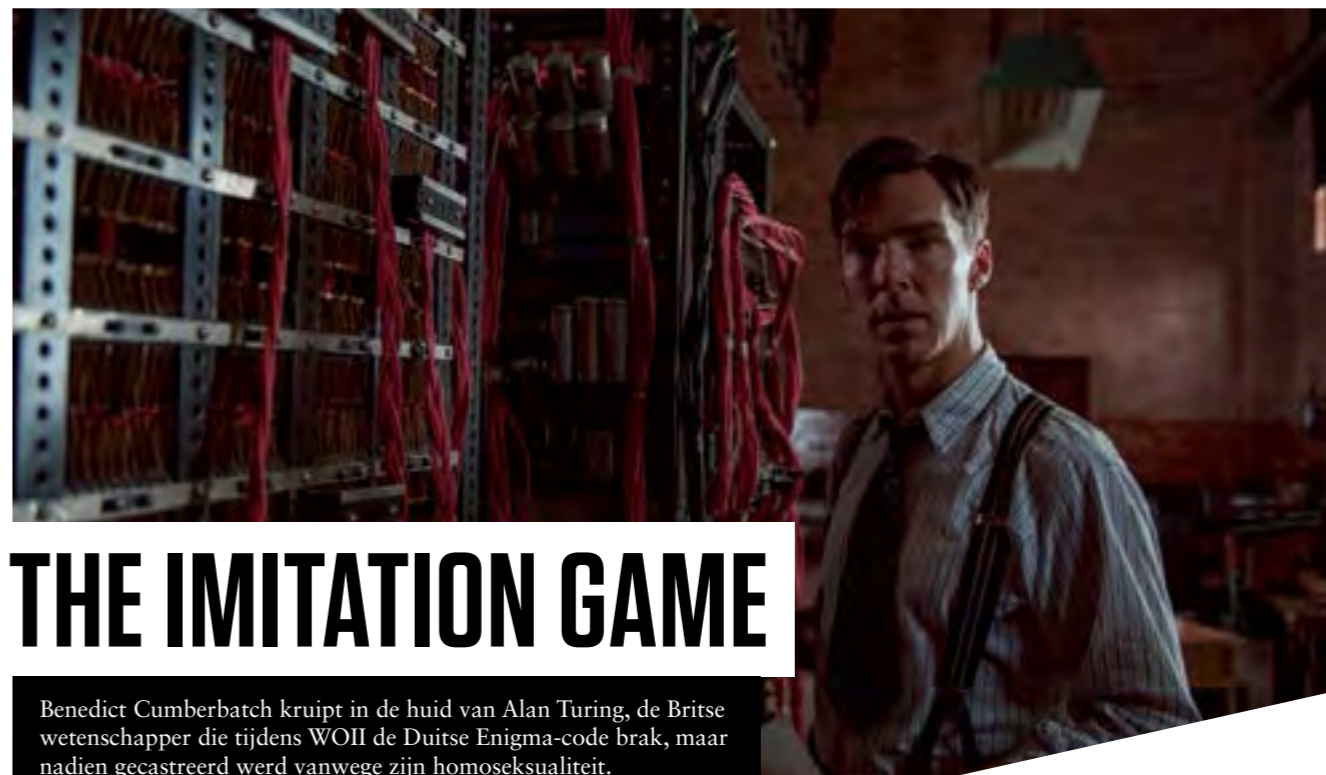
Geweld vernietigt alles in de nieuwe film van *Margin Call*-regisseur J.C. Chandor. *Inside Llewyn Davis*-revelatie Oscar Isaac en *Zero Dark Thirty*-ster Jessica Chastain spelen de hoofdpersonages.

TEASERS

VANAF 19 NOVEMBER

THE HUNGER GAMES: MOCKINGJAY - PART 1

Wijlen Philip Seymour Hoffman speelt zijn laatste rol in het sluitstuk van *The Hunger Games* en ook Julianne Moore vervoegt de cast. Jennifer Lawrence kan zich maar beter schrap zetten!

THE IMITATION GAME

Benedict Cumberbatch kruipt in de huid van Alan Turing, de Britse wetenschapper die tijdens WOII de Duitse Enigma-code brak, maar nadien gecastreerd werd vanwege zijn homoseksualiteit.

Het laatste nieuws van de filmfrontlinie

Lukas en Lena

De nieuwste Vlaamse langspeelfilmdebutant heet Lukas Bossuyt. Hij was al burgerlijk ingenieur toen hij naar The London Film School trok en daar twee kortfilms regisseerde, waarvan de recentste alweer veertien jaar oud is. Sindsdien draaide hij over de hele wereld commercials. Maar deze zomer regisseert hij de fictiefilm *Alles voor Lena*.

Bussen naar Kroatië

Raf Reyntjens, nog zo'n reclamewonderboy, trekt deze zomer naar Kroatië om *Paradise Trips* te draaien. Daarin speelt Gène Bervoets een buschauffeur die een bende uitzinnige jongeren naar een muziekfestival voert. Onder hen bevindt zich zijn zoon (Jeroen Perceval), die hij al jaren niet meer had gezien.

Winnipeg, Ierland

Ook de mannen achter *Hasta La Vista* en *Halfweg* gaan het zoeken in het buitenland. Regisseur Geoffrey Enthoven, producent Mario Vanhoof en hun ploeg reizen naar Ierland om *Winnipeg* te draaien. Koen De Bouw, Koen De Graeve en Titus De Voogdt spelen de hoofdrollen in deze tragikomedie.

ACHTER DE SCHERMEN

Trouw met mij

In een feestzaal met cameraman Ruben Impens

tekst KURT VANDEMAELE

foto NYKLYN

Net zoals zijn regiedebuut *Turquaz* draaide Kadir Balci ook zijn tweede langspeler in en rond Gent. En net zoals de vorige keer stond Ruben Impens achter de camera. Wie in de buurt van Gent filmt, durft het zelfs niet te overwegen om een andere *directeur de photo* te vragen. Impens, de vaste cameraman van Felix van Groeningen, voorzag ook al films als *Aanrijding in Moscou*, *Code 37* en *Offline* van wondermooie beelden. Impens twijfelde niet toen Balci hem opnieuw vroeg: “Kadir is een geweldig interessante kerel. En ik was gecharmeerd door het scenario dat hij met Jean-Claude Van Rijckeghem geschreven had. Qua thematiek vertoont het veel gelijkenissen met zijn eerste, maar het verhaal raakte een extra gevoelige snaar bij mij.” Het trouwfeest waar de film om draait, werd op Valentijnsdag ingeblikt in taverne Heilig Hart in Sint-Amandsberg. “Met de camera op de schouder omdat we met tal van niet-professionele acteurs werkten. Dan moet je paraat staan, want op elk moment kan er iets moois gebeuren”, legt Impens zijn manier van werken uit. “Trouwens: als je maar 24 draaidagen hebt, kan je maar beter niet te veel kranen of dolly’s installeren. In de zaal heb ik vooral met licht trachten te werken dat paste bij de kitsch van een Turks trouwfeest. Zoveel lelijkheid dat het mooi wordt.”

VANAF 11 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP

@VdmKurt

Tweeling-reünie

Choreograaf Wim Vandekeybus trekt op zijn beurt naar Hongarije voor zijn langspeelfilmdebuut *Gallop Mind*. De film gaat over een tweeling die apart opgroeit omdat één van hen als baby gestolen werd. Wanneer ze elkaar later ontmoeten, blijkt dat ze het verleden niet zomaar kunnen uitwissen.

Caroline in New York

Caroline Strubbe is de eerste regisseur van de nieuwe lichting Vlaamse filmmakers wiens werk in het programma van het New Yorkse Museum of Modern Art (MoMA) wordt voorgesteld. Zowel *Lost Persons Area* als *I'm the same, I'm an other* worden vanaf 2 juli gedurende een week dagelijks vertoond.

Sam the man

Vaste *Ciné Update*-gast Sam Louwyck redde de nationale eer in Cannes met zijn aandeel in *Le Meraviglie*, de film van Alice Rohrwacher die met de Grand Prix werd bekroond. Volgende agendapunten: sans-papiersdrama *Le Chant des Hommes* en *Emperor*, het Keizer Karel-epos van Lee Tamahori.

FILMFAN

Inne Eysermans

Deze zomer toert Amatorski door Europa met hun bijzonder mooie nieuwe album *From Clay to Figures*. Maar zangeres en muzikante **Inne Eysermans** heeft niet alleen tijd voor songs die recht naar het hart gaan, ze kruipt ook geregeld in donkere bioscoopzalen.

tekst JOZEFIE VAN BEEK foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

In muziekkringen sta je bekend als notoir filmfan. Terecht?

INNE EYSERMANS: "Zeker. De naam Amatorski komt van Kieślowski's film *Amator*. Ook zijn *Trois couleurs* en *La double vie de Véronique* zijn fenomenaal. Zijn precisie, zijn oog voor detail. Die sfeer wilde ik ook in Amatorski stoppen."

Heb je warme filmherinneringen aan je kindertijd?

"Wij hadden thuis geen videorecorder en maar twee kanalen op tv. *Sneeuwwitje*, *Assepoester* en alle andere Disneyklassiekers heb ik integraal gemist. Maar binnenkort ga ik mijn schalde inhalen. Onlangs heb ik een hoop VHS-cassettes op de kop getikt, die ik samen met mijn neefje ga bekijken.

De eerste films waar ik als tiener van hield, waren die van Dogma 95. Dat was een verbond van voornamelijk Deense regisseurs die zichzelf een aantal regels hadden opgelegd. Er werd altijd met handcamera's gewerkt, wat beverige beelden opleverde. En alleen het geluid van de opnames mocht gebruikt worden. Van pathetische soundtracks met overdreven sentiment was er dus geen sprake. Kortom, een heel eerlijke manier van films maken."

Focus je je altijd op de soundtrack?

"Nee, van dat soort beroepsmisvorming heb ik gelukkig geen last. Maar

als iets heel goed is, hoor ik het wel. Een voorbeeld: *Reconstruction* van de Deense regisseur Christoffer Boe. Toen ik die zag, hoorde ik voor het eerst filmmuziek die ik zelf ook had willen maken. Componist Thomas Knak maakte meer soundscapes dan een georkestreerde soundtrack. De man zit in de elektronische scene en heeft ooit samengewerkt met Björk. Omdat ik zo onder de indruk was, hebben we hem gevraagd om een remix te maken voor ons album *TBC*.

Dichter bij huis hou ik heel erg van het werk van *sound designer* Senjan Jansen. Hij deed het geluid voor *The Invader* van Nicolas Provost. In de sterkste scène van die film zie je een auto die uit een tunnel rijdt. Heel eenvoudig, maar Senjan zoekt met zijn muziek de beweging van het beeld op, waardoor je helemaal meegevoerd wordt. Zo voegt hij een extra dimensie toe. Zoiets kom je zelden tegen."

Zijn er nog films die een onuitwisbare indruk hebben gemaakt?

"*Kid* van Fien Troch, ook met geluid van Senjan trouwens. Een zwaar onderschatte film. Hij gaat over identiteit, een thema dat me mateloos interesseert. Bovendien speelt hij zich af in de Kempen, waar ik vandaan kom. De manier waarop de personages communiceren is heel herkenbaar.

Ook in de Deense cinema is iden-

"IK HEB ALLE DISNEYKLASSIEKERS GEMIST"

titeit een terugkomend thema. Het zit in de Scandinavische volksaard om conflicten te allen tijde te vermijden. Dat voel je in een film als *Festen*: al die opgekropte emoties komen plots naar de oppervlakte op een feest."

Zijn er ook lichtere films die je graag ziet of beperk je je tot donkere psychologische drama's?

"Ik ben fan van Miranda July, een Amerikaanse kunstenares met twee langspeelfilms op haar cv, *Me and You and Everyone We Know* en *The Future*. In vergelijking met de zware Deense cinema is haar werk onschuldiger. Toch slaagt ze er telkens in een heel aparte wereld te creëren. En niet onbelangrijk: de muziek is altijd heel goed. Voor haar zouden we wel een soundtrack willen maken."

Heb je tussen het spelen door tijd om naar de bioscoop te gaan?

"Voordat ik nieuwe films ga bekijken, moet ik een achterstand van een jaar inhalen. Omdat we een album hebben gemaakt, heb ik werkelijk alles gemist. Ik heb een heel lijstje: van *The Grand Budapest Hotel* tot *12 Years a Slave*. Ik weet dus wat me te doen staat de komende maanden." ❏

@JozefienVanBEEK

6 juni, *Europavox*, Cleremond-Ferrand (FR)

21 juni, *Best Kept Secret Festival*, Hilvarenbeek (NL)

23 juli, *Boomtown Festival*, Gent

16 augustus, *Pukkelpop*, Hasselt

alle tourdata op amatorski.be

THE LOFT

THE FINAL COUNTDOWN

Het wachten is bijna voorbij. Vanaf eind augustus draait *The Loft*, de Hollywoodremake van de succesvolste Vlaamse film aller tijden, in de Belgische én Amerikaanse zalen. Maar voor het zover is, vroegen we terugkerend regisseur **Erik Van Looy** om de filmzomer door te lichten. Een top tien in chronologische volgorde.

tekst **KURT VANDEMAELE**

Het wordt een fijne zomer volgens Erik Van Looy. En hij voegt er meteen aan toe dat niet alleen het WK voetbal en de opwarming van de aarde daarvoor verantwoordelijk zullen zijn. Als we hem mogen geloven, kunnen we probleemloos op vakantie in de cinema. Zelf zal hij er in elk geval vaak vertoeven. Op

basis van de trailers die hij voor ons bekeek, was het een kleine moeite om tien films te selecteren die hij deze zomer absoluut wil zien. Eén daarvan heeft hij zelf gemaakt. Meteen de enige op het lijstje waarvan hij kan garanderen dat hij goed is. Die film staat niet toevallig op de eerste plaats. Maar daar zijn we nog lang niet.

10 The Rover

KORT: Drie geweldenaars stelen een wagen. De eigenaar zet de achtervolging in.

VANAF 4 JUNI IN DE BIOSCOOP

ERIK VAN LOOY: “De tweede film van de Australische regisseur David Michôd. Zijn debuut, *Animal Kingdom*, vond ik destijds de beste film van het jaar. Het was een fantastische gangsterprent à la Martin Scorsese. Onmiddellijk wist ik dat we nog heel

veel van Michôd zouden horen. *The Rover* is opnieuw een misdaaddrama. Het verhaal speelt zich ditmaal af in de niet zo verre toekomst. Het grauwe sfeertje doet een beetje denken aan *Rundskop*. Laten we zeggen dat Michôd verre familie van Michael R. Roskam zou kunnen zijn. Een groter compliment kan je iemand niet maken. Ik hou van misdaadfilms, zeker als ze met veel gevoel voor sfeer, dramatiek en melancholie zijn gemaakt. Robert Pattinson speelt een van de hoofdrollen. Van hem ben ik niet zo’n fan, maar niemand is ooit te oud om zich opnieuw uit te vinden.”

9 22 Jump Street

KORT: ‘s Werelds onhandigste flikken gaan undercover in een universiteit.

VANAF 25 JUNI IN DE BIOSCOOP

“Je ziet vaak van die dwaze actiekomedies passeren waarvan je op voorhand weet dat je ze maar beter links kan laten liggen. Maar deze lijkt me echt grappig. Hoewel Channing Tatum naar verluidt heel goed is in *Foxcatcher*, vind ik hem als dramatisch acteur meestal ontoereikend. Maar laat hem een

onnozelaar spelen en er is niemand die aan hem kan tippen. Samen met Jonah Hill vormt hij een geweldig duo. Met de eerste film heb ik heel hard moeten lachen. En ik moet bekennen dat ik me niet kan inhouden als ik de trailer van deze sequel bekijk. Interessant weetje: de scenario’s van deze films werden geschreven door Michael Bacall, die jaren geleden het jongetje speelde in *Wait until Spring*, *Bandini*, de John Fante-bewerking van Dominique Deruddere.”

8 Boyhood

KORT: Het wel en wee van een kereltje tussen zijn vijfde en achttiende.

VANAF 16 JULI IN DE BIOSCOOP

“Een film met een geweldig concept: regisseur Richard Linklater heeft er twaalf jaar lang opnames voor gemaakt. Daardoor zie je de jonge acteur opgroeien voor je ogen. In Linklaters handen moet dit wel een

fantastische kijkervaring opleveren. Hij is een meester in het filmen van herkenbare emoties. Net zoals zijn *Before*-films zal dit ongetwijfeld veel meer dan een interessant experimentje zijn. Ik weet nu al dat *Boyhood* me zal doen denken aan mijn zoon die alsmaar groter wordt en mijn leven dat voortdurend verandert.”

7 Bad Neighbours

KORT: Een burenruzie tussen een koppel en een studentenclub loopt helemaal uit de hand.

VANAF 23 JULI IN DE BIOSCOOP

“Het is zomer. Dus we mogen voor pretentieloze *fun* gaan, toch? In Amerika kwam deze komedie enkele weken terug uit onder de titel *Neighbors* en deed het ontzettend goed. Ik heb een

Project X-achtig gevoel bij deze film waarin Seth Rogen, Rose Byrne en Zac Efron de hoofdrollen spelen. Dat bedoel ik als een compliment. De trailer belooft tal van goeie gags. En hij is van Universal, mijn favoriete filmstudio. Maar later meer daarover.”

6 Jupiter Ascending

KORT: Een buitenaardse krijger verdedigt een bevallige aardbewoonster met hand en tand.

VANAF 23 JULI IN DE BIOSCOOP

“Zowat mijn grootste vraagteken van de zomer. Ik heb heel veel vertrouwen in de Wachowski’s. Als je *Bound* en *The Matrix* hebt gemaakt, heb je dat verdiend. Al moet ik er aan toevoegen dat ze met

Speed Racer en *Cloud Atlas* wegen zijn ingeslagen die niet al te gelukkig waren — en dan druk ik het nog zacht uit. Na het zien van de trailer van hun nieuwste sciencefictionfilm, denk je: “Ofwel zijn ze helemaal terug en wordt dit geweldig, ofwel is dit pure camp en flopt het gigantisch.” Eén ding staat vast: het zijn durvers. De beelden zien er in ieder geval adembenemend uit. Maar hoofdacteur Channing Tatum zie ik — zoals ik al aangaf — liever als onnozelaar dan als held.”

5 The Raid 2

KORT: Een flik neemt het op tegen horden meedogenloze gangsters en corrupte collega’s.

VANAF 30 JULI IN DE BIOSCOOP

“Cinema doet je soms de vreemdste dingen zeggen, zoals: “Ik kijk uit naar het vervolg op een actiefilm uit Indonesië.” Regisseur van deze actiefranchise is Gareth Evans, een Welshman die naar het Verre Oosten verhuisde. In het origineel trachtte

een politieteam binnen te dringen in het torengedouw van een machtige drugsbaron. De sequel belooft ook opzienbarende martial arts, maar dan in de overtreffende trap. Van entertainende actiefilms verwacht je niet dat ze 150 minuten duren, maar als Michael Bay dat mag, mag Evans het wat mij betreft ook. Mij schrikt die speelduur in ieder geval niet af. Ik vond het eerste deel zo overrompelend dat ik het vervolg moet en zal zien. Hoe vaak kan je zeggen dat je een actiefilm uit Indonesië wil zien? Minstens tweemaal in mijn geval.”

4 Maps to the Stars

KORT: Een mysterieuze meid komt aan in Hollywood en zet de boel in lichterlaaie.

VANAF 30 JULI IN DE BIOSCOOP

“Ik hoop op een typisch Cronenbergiaanse blik op het gekke universum dat Hollywood heet. Ik ben er vaak geweest. Het is een wereldje dat me mateloos fascineert. Bovendien zie

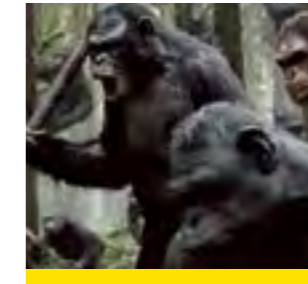
ik graag films over film. Met *Shades* heb ik er zelf ooit één gemaakt. Robert Pattinson doet ook hier mee. Misschien wordt hij wel dé verrassing van de zomer. Cronenberg is de

zeventig voorbij. Sommige regisseurs draaien meer naarmate ze ouder worden. Ze willen er nog allerlei projecten doorjagen omdat het einde nadert. Ridley Scott draaide vroeger slechts om de drie jaar een film. Nu hij de tachtig nadert, maakt hij elk jaar een nieuwe. Mij niet gezien. Ik laat mijn tempo juist zakken. Het scenario van mijn volgende film, *De Premier*, is al klaar, maar we draaien pas in 2016. Zowel hoofdacteur Koen De Bouw als ikzelf hebben dan pas tijd.”

3 Dawn of the Planet of the Apes

KORT: Een leger geëvolueerde apen en een groepje aftakelende mensen trachten vrede te sluiten.

VANAF 30 JULI IN DE BIOSCOOP

“Wist je dat regisseur Matt Reeves eerst Nicolas Karakatsanis had gevraagd om deze sequel te filmen? Maar Nicolas vond dat hij nog niet klaar was voor zo’n grootschalig project. Aanvankelijk vond ik het vreemd dat ze hem daarvoor vroegen. Maar als je de trailer ziet, begrijp je

het. Verwacht je aan een donkere film. Een blockbuster met een scherp kantje: ik ben blij dat het nog steeds kan. Reeves is dan ook een interessante cineast. Met *Cloverfield* en *Let Me In* liet hij reeds zien dat hij verrassend uit de hoek kan komen.”

2 Lucy

KORT: Een vrouw krijgt een drug ingespoten waardoor ze allerlei speciale gaven ontwikkelt.

VANAF 6 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

“Hersenlozer wordt cinema waarschijnlijk niet. Toch denk ik dat dit wel eens een grootse Luc Besson à la *Nikita* of *Léon* kan opleveren. Bij Scarlett Johansson heb ik nog altijd een dubbel gevoel. Ik vind haar in tegenstelling tot velen niet de mooiste vrouw ter wereld. En ze is ook

niet bepaald mijn lievelingsactrice. Maar ze *kickt ass* als geen ander. Sinds *The Avengers* is ze een van mijn favoriete actriceheldinnen. Bovendien is *Lucy* een film van Universal, mijn favoriete studio. Of wist je dat al?”

1 THE LOFT

“Dit is mijn tweede versie van de film. Het had ook de derde kunnen zijn. Maar toen er sprake was van een Amerikaanse *remake*, raadde de Amerikaanse producent Steve Golin me af om de Nederlandse versie te regisseren. Achteraf bekeken vind ik dat jammer, want nu sta ik op het lijstje van regisseurs die een film twee keer maakten. Niet dat ik met Alfred Hitchcock (*The Man Who Knew Too Much*), Michael Haneke (*Funny Games*) en Cecil B. DeMille (*The Ten Commandments*) in slecht gezelschap vertoef, maar als ik *Loft* drie keer had gemaakt, was ik nu wereldrecordhouder geweest. (lacht)

Het was niet alleen mijn eerste Amerikaanse film, maar ook die van Matthias Schoenaerts en Nicolas Karakatsanis. Matthias is tevreden over het eindresultaat, wat een hele opluchting is. Want hij zou het ook zeggen als hij het niet goed vond. En niet alleen tegen mij, maar ook tegen de rest van de wereld. Nicolas' fotografie is meestal heel somber. Hij wordt niet voor niets de 'prince of darkness' genoemd. Hier moest hij echter voor een glamourlook gaan, wat absoluut geen probleem was.

Intussen is de film al een hele tijd af. Zij die beide versies gezien hebben, vinden dat hij in het Engels nog beter werkt dan in het Vlaams. Niet omdat de Amerikaanse acteurs beter zijn dan de Vlaamse, maar omdat dit soort thriller nog beter gedijt in een Amerikaans universum. Het magistrale aan het scenario van Bart De Pauw, dat herwerkt werd door Wesley Strick, is dat je er telkens weer wordt ingezogen. Dat de release verschillende malen uitgesteld werd, blijkt nu een geluk bij een ongeluk. Zo weet niemand in Vlaanderen nog hoe de vork juist in de steel zit.

Universal, onze Amerikaanse distributeur, is heel goed bezig met de marketing. Ik had me geen betere studio kunnen inbeelden. Gelukkig pikte de legendarische Hollywoodproducent Joel Silver de film op en kwamen we bij hen terecht. Toen ik de eerste versie van de trailer zag, wist ik meteen dat ik me geen zorgen moest maken. Ze weten perfect waarmee ze bezig zijn. Eerst had ik schrik dat ze te veel van de plot zouden weggeven, want Amerikaanse trailers duren tweeënhalve minuut en dat is lang. Gelukkig is alles zo gemonteerd dat de trailer je in het ongewisse laat. Er is duidelijk iets gaande in die loft. Het heeft met seks en vrouwen te maken. Maar het blijft heel vaag.

Ontzettend knap hoe de spanning wordt beklemtoond en de focus op het gebouw ligt: wat gebeurt er daar toch? En dan is er die fantastische slogan: “*What if your escape became the perfect trap?*” Daar zijn Amerikanen heel goed in. Je voelt dat ze de film als een echte *high concept*-thriller gaan lanceren, zoals ze dat vorig jaar met *The Purge* deden. Dat Universal bijna niets uitbrengt dat niet werkt, boezemt me nog het meeste vertrouwen in.”

VANAF 20 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

@VdmKurt

» LEKKER LOFT'EN

Aan het eind van de zomer vind je op onze website uitvoerige interviews met Erik Van Looy en de cast en crew van de Amerikaanse remake van zijn Vlaamse kas kraker. Ook benieuwd naar wat Matthias Schoenaerts te vertellen heeft?

THE KEEPER OF LOST CAUSES

Ongelooflijk maar waar: na de toevloed aan misdaadfilms, -televisie en -boeken schudt Scandinavië nog een verfrissende thriller uit de mouw. Met *The Keeper of Lost Causes* scoorde regisseur Mikkel Nørgaard meteen ook de grootste Deense bioscoopshit aller tijden.

Deens dynamiet

tekst RUBEN NOLLET

Tien films op tien jaar tijd. Dat is het plan waarmee Zentropa, het Deense productiehuis dat onder meer Lars von Trier en Thomas Vinterberg onderdak biedt, vorig jaar uitpakte. Deze ambitieuze onderneming is geïnspireerd op de thrillerserie *Departement Q* van de Deense auteur Jussi Adler-Olsen. Interessant detail: de auteur heeft nog maar vijf van die tien boeken geschreven. Gelukkig heeft hij sinds het verschijnen van het eerste deel, *De vrouw in de kooi*,

elk jaar trouw een opvolger afgeleverd. Stressbestendig is de man dus zeker. Bovendien is *The Keeper of Lost Causes*, de verfilming van het eerste boek, in Denemarken tot een kolossale hit uitgegroeid, wat alle betrokkenen motiveert om een tandje bij te steken.

Onopgeloste zaken

In *The Keeper of Lost Causes* maken we kennis met Carl Mørck, het hoofdpersonage van de reeks. Mørck

is een rechercheur uit Kopenhagen die aan lager wal is geraakt. “Een typisch Scandinavisch politiepersonage”, zegt regisseur Mikkel Nørgaard. “Verbitterd, eenzaam en vol zelfhaat. Hij jaagt iedereen tegen zich in het harnas.” Omdat hij niet meer in staat wordt geacht om degelijk spoorwerk te verrichten, wordt Mørck naar een kantoortje in de kelder van het politiebureau verbannen. Daar mag hij in het gezelschap van de onervaren Assad

zogenaamde *cold cases* klasseren, zaken die nooit zijn opgelost. Maar dan valt Mørcks oog op de verdwijning van een politica die als zelfmoord werd afgedaan. De rechercheur vermoedt dat er meer aan de hand is en begint de zaak zonder goedkeuring van zijn oversten opnieuw te onderzoeken.

Ook met zijn regiedebuut *Klovn* (2010) scoorde Nørgaard een stevige hit in eigen land. Die film was gebaseerd op een uiterst populaire en grensverleggende sitcom en wordt vaak omschreven als de intelligente grote broer van *The Hangover*. “Als je een film maakt, hoop je uiteraard dat hij veel mensen zal aanspreken”, vertelt de regisseur. “En zowel *Klovn* als *The Keeper of Lost Causes* overtroffen de verwachtingen ruimschoots. Niet dat we voor flops vreesden. Voor de eerste konden we rekenen op de fans van de tv-serie en voor de tweede op de liefhebbers van de boekenreeks. Toch was ik er niet helemaal zeker van dat *Klovn* de stap van het kleine naar het grote scherm zou overleven en dat *The Keeper of Lost Causes* als film zou werken.”

Humor en hart

Nørgaard is er trouwens van overtuigd dat zijn comedy-ervaring hem flink heeft geholpen bij de opnames van de thriller. “Beide genres vallen of staan met timing”, meent hij. “Bovendien weet ik na al die jaren hoe je een personage interessant maakt en hoe je donkere humor in een script verwerkt. Dat laatste ontbreekt vaak in Scandinavische misdaadverhalen, maar voor mij is dat cruciaal. Het zorgt voor een evenwicht tussen het onderzoek en de groeiende vriendschap tussen Mørck en Assad. Het geeft de film een hart.”

Ondertussen heeft Nørgaard ook al het tweede boek uit de reeks verfilmd. *The Absent One* draait vanaf oktober in de Deense zalen en vertelt het verhaal van een misdaad die twintig jaar eerder in de doofpot werd gestopt door een groepje machtige mannen. Nu wil de regisseur graag een *Klovn*-sequel maken. “Ik heb veel plezier beleefd aan deze thrillers”, legt hij uit. “Maar ik heb

even nood aan wat frisse lucht. Ik zal de derde *Departement Q*-film meeschrijven en produceren, maar niet regisseren.” Of Zentropa inderdaad tien films op tien jaar tijd zal maken, durft Nørgaard te betwijfelen. “Grote baas Peter Aalbæk Jensen loopt altijd met krankzinnige projecten te koop”, lacht hij. “Maar uiteindelijk komt hij steeds bij zijn zinnen. Hij heeft trouwens enkel de rechten op de eerste vier boeken.”

VANAF 6 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» VLOEK VAN HET BOEK

Een populaire roman verfilmen is een hele uitdaging. Hoe Mikkel Nørgaard en zijn coscenarist Nikolaj Arcel dat aanpakten, is een verhaal op zich. Je leest de uitleg van de regisseur begin augustus op Vertigoweb.be.

BOYHOOD

DE EEUWIGE VERNIEUWER

De Texaanse filmmaker **Richard Linklater** houdt maar niet op met grenzen verleggen. Twaalf jaar werkte hij met dezelfde acteurs aan *Boyhood*, een unieke kijkervaring waarin je de personages stapsgewijs ouder ziet worden. Samen met de eigenzinnige regisseur doorploegden we zijn op vernieuwing terende cv.

tekst RUBEN NOLLET

1. SLACKER (1991)

PITCH: Een dag in het leven van enkele bizarre figuren uit Linklaters thuisstad Austin

RICHARD LINKLATER: “*Slacker* heeft me geleerd hoe ik met personages en acteurs moet omgaan. Het was een vrij radicaal project omdat het eigenlijk geen verhaal bevatte en ik toch een film wilde maken die steek hield en aangenaam was om naar te kijken. De hamvraag was hoe ik ervoor kon zorgen dat het publiek zich zou inleven in zo’n los opgebouwde film. Al wil ik benadrukken dat er wel degelijk een scenario was. *Slacker* lijkt misschien los uit de pols gefilmd, maar er zit geen spatje improvisatie in. Zo werk ik niet. Ik maak geen documentaires. Als ik er nu op terugkijk, moet ik zeggen dat ik het er niet slecht vanaf heb gebracht, zo puur op intuïtie.”

2. DAZED AND CONFUSED (1993)

PITCH: Groot feest op de laatste schooldag in 1976

“*Dazed and Confused* is een *high school movie* vol tieners en rock-’n-roll. Hoewel het om een heel persoonlijk verhaal gaat, maakte ik de film met de financiële hulp van een grote Hollywoodstudio. Dat bracht heel specifieke uitdagingen met zich mee, maar ik vind dat je daar als regisseur mee om moet kunnen gaan. Ik wilde kijken hoe veel water ik bij de wijn kon doen zonder de smaak te verliezen.”

3. BEFORE SUNRISE (1995) / - SUNSET (2004) / - MIDNIGHT (2013)

PITCH: Driemaal een dag uit het leven van hetzelfde koppel, telkens met een interval van negen jaar.

“Toen ik *Before Sunrise* maakte, had ik nooit gedacht dat er nog twee delen zouden volgen. De uitdaging van deze reeks is dat ze gaat over twee mensen die praten. Dat is alles. Ik wilde zien of ik zoiets boeiend kon houden. Ik hou ook van het idee om een verhaal te beperken tot minder dan een dag. Die restrictie helpt om het verhaal vorm te geven. Je kan alles makkelijker onder de microscoop bekijken. Dat geeft de kijker het gevoel dat hij naar een stukje realiteit zit te kijken, ook al is zo’n verhaal even artificieel als alle andere.”

4. SUBURBIA (1996) / TAPE (2001)

PITCH: Linklater verfilmt theater

“Oorspronkelijk wilde ik *The Newton Boys* vlak na *Before Sunrise* maken, maar dat project liep vertraging op. Daarom stortte ik me op een bewerking van *SubUrbia*, een toneelstuk van Eric Bogosian. Ik voelde me aangetrokken tot de personages omdat ze tussen puberteit en volwassenheid zitten. In de regel hou ik niet van theaterverfilmingen. De meeste toneelstukken horen thuis op de planken, niet op het scherm. *SubUrbia* en *Tape* leken me echter wel geschikt. *Tape* heb ik trouwens gedraaid omdat wou zien of ik een hele film kon maken met een kleine digitale camera, die toen nog maar pas op de markt was.”

5. THE NEWTON BOYS (1995)

PITCH: Het ware verhaal van vier gewiekste bankroofbroers uit de jaren twintig

“Dit leek een grote carrièresprong omdat het om een historisch drama ging met alles erop en eraan. Natuurlijk trok dat aspect me aan, maar ik hapte vooral toe vanwege de hoofdpersonages: vier jonge vrijbuiters uit Texas. Ik herinner me dat sommige critici de film op de korrel namen omdat ze zulke verhalen niets voor mij vonden. Toen had ik de perceptie nog tegen. Gelukkig is dat ondertussen veranderd. Toen ik in 2008 *Me and Orson Welles* maakte, was van zulke reacties geen sprake meer.”

6. WAKING LIFE (2001) / A SCANNER DARKLY (2006)

PITCH: Bizarre hersenspelletjes in unieke animatie

“*Waking Life* was een idee waarmee ik al lang rondliep. Ik wilde allerlei levensvragen aankaarten, maar vond nooit de juiste vorm. Dat veranderde toen ik een animatiemethode ontdekte waarbij beelden van echte acteurs overschilderd worden. Die techniek paste perfect bij verhalen die zich in een droomlandschap afspelen. Daarom heb ik mijn adaptatie van Philip K. Dicks scifklassieker *A Scanner Darkly* ook zo aangepakt. Het ultieme bewijs dat technologie soms verhalen daadwerkelijk kan ondersteunen.”

7. SCHOOL OF ROCK (2003) / BAD NEWS BEARS (2005)

PITCH: Familiekomedies voor een breed publiek

“*School of Rock* en *Bad News Bears* zijn waarschijnlijk de enige twee titels uit mijn filmografie die ook gemaakt zouden zijn zonder mij. Voordien had ik geregeld commerciële voorstellen geweigerd, maar dat wilde ik niet blijven doen. De studio's vonden zulke lowbudgetkomedies iets voor mij en ik wilde weten of ze gelijk hadden. Ik had bij het bekijken van dat soort komedies al vaak gedacht dat ik het beter zou kunnen. Dit was mijn kans om het te bewijzen.”

8. FAST FOOD NATION (2006)

PITCH: Kritische blik op de fastfoodindustrie

“*Fast Food Nation* is een mix van verschillende genres, wat een speciaal soort uitdaging vormde. Het drama, de humor, de satire: het moest allemaal tot zijn recht komen. Ik denk dat de film veel mensen in de war bracht omdat ze hem niet konden labelen. *Fast Food Nation* speelt zich af in een absurde wereld. We konden dat verhaal dus onmogelijk met een uitgestreken gezicht vertellen. Anderzijds ging het ook over belangrijke problemen en mochten we het ook niet te komisch brengen.”

9. BERNIE (2011)

PITCH: Donkere komedie over een knuffelbare moordenaar

“Een knettergek maar waargebeurd verhaal en een door Jack Black en Shirley MacLaine aangevoerde cast vormden de perfecte ingrediënten voor deze git-zwarte komedie. In de Verenigde Staten was het een van de best besproken films van het jaar en deed hij het nog redelijk. Internationaal bakte de *sales agent* er echter niets van. Hij dacht dat de film geen enkele kans maakte. Flauwekul natuurlijk, want goede zwarte komedies slaan in alle culturen aan.”

10. BOYHOOD (2014)

PITCH: De ervaringen van een jongen tussen zijn zesde en acht-tiende levensjaar

“Na *Waking Life* en *Tape* naderde ik de veertig en was ik al een jaar of zeven vader. Ik wilde een verhaal vertellen over opgroeien, maar kon niet beslissen welk moment het interessantst was. Elke leeftijd levert boeiende verhalen op. De dingen die me bezighielden toen ik zeven, twaalf of zeventien was, staan me nog levendig voor de geest. Lange tijd leek het alsof ik dit project bij alle andere ongerealiseerde ideeën zou moeten klasseren. Maar dan besepte ik dat ik elk jaar een klein stukje kon filmen. Op die manier zou ik het opgroeien in beeld brengen én iets vertellen over het proces. Eigenlijk is de film er gekomen als een wiskundige oplossing van een probleem, wetenschappelijk bijna.”

VANAF 16 JULI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» LINKLATER EN CO

Ook als hij geen twaalf jaar aan een film werkt, doet Richard Linklater graag een beroep op dezelfde cast- en crew. Wanneer *Boyhood* in de bioscoop komt, stellen we het bonte gezelschap uitgebreid voor op onze website.

“Een jeugdfilm hoeft niet kinderachtig te zijn”

Drie tieners raken vast in een sinister computerspel en proberen te ontsnappen. Het is een simpele premisse, maar jeugdfilm *Labyrinthus* biedt veel meer. Regisseur Douglas Boswell vertelt over de wonderen van digitale effecten en over de nieuwe mogelijkheden in Vlaanderen. “Er is de laatste jaren ontzettend veel veranderd.”

tekst EWUOD CEULEMANS

Douglas Boswell is in zijn nopjes. Zijn debuutfilm *Labyrinthus* is eindelijk klaar. De opnames werden al in de zomer van 2013 afgerond, maar daarna volgde een lange postproductieperiode. De reden? Een derde van wat je in *Labyrinthus* te zien krijgt, bestaat uit *computer generated images* of CGI. En dat is uniek voor een Vlaamse productie.

Nieuwe mogelijkheden

Het verhaal in een notendop: de veertienjarige Frikke (Spencer Bogaert) ontdekt een mysterieuze kubus die de sleutel blijkt te zijn tot een al even mysterieus computerspel. Al snel merkt de puber echter dat de knappe Nola (Emma Verlinden) en zijn beste vriend

Marko (Felix Maesschalk) in het spel opgesloten zitten. Het is aan Frikke om het brein achter het spel te vinden, zodat hij zijn vrienden kan bevrijden.

“Het is alweer zeven jaar geleden dat scenarist Pierre De Clercq me voor het eerst over het project aansprak”, legt Boswell uit. “Een virtuele wereld waar je wordt ingezogen en niet meer uitgeraakt, ik vond het meteen geweldig. Vervolgens heeft Pierre het scenario uitgeschreven. Maar de productie effectief van de grond krijgen, was allesbehalve vanzelfsprekend.”

Doordat een groot deel van *Labyrinthus* zich in een computerspelletje afspeelt, stonden de makers voor een grote uitdaging: hoe creëer je een geloofwaardige gamewereld vol spectaculaire

achtergronden en fantastische effecten? “Aanvankelijk wilden we alle sets volledig bouwen, maar dat was financieel onhaalbaar. De afgelopen jaren zijn de mogelijkheden op gebied van CGI flink toegenomen, ook in België. Daardoor kwam het project in een stroomversnelling terecht.”

De cast acteerde dan ook grotendeels voor een *green screen*, een gigantisch groen doek die nadien vervangen werd door digitaal geanimeerde decors. Daardoor lijkt het alsof de jonge acteurs door de meest avontuurlijke landschappen bewegen. Ze lopen door gangen die bestaan uit enorme speelkaarten of bunnellen aan gerafelde touwladders boven diepe ravijnen.

Ondanks al die ingenieuze state of the art effecten druipt ook Boswells

nostalgische hang naar jeugdavonturenfilms uit de *eighties* van het eindresultaat. “Net zoals Richard Donner met *The Goonies* en Steven Spielberg met *E.T.* wilde ik meer dan zomaar een film voor jongeren maken. Een jeugdfilm hoeft niet kinderachtig te zijn.”

Grenzen verleggen

Onsterfelijke filmklassiekers als inspiratiebron, voor ons land ongeziene computereffecten: het ontbreekt Boswell duidelijk niet aan ambitie. Dat hij deze heeft kunnen waarmaken, is het zoveelste bewijs dat het ontzettend goed gaat met onze filmindustrie. “Enkele jaren terug was een project als *Labyrinthus* compleet onmogelijk geweest”, meent de regisseur. “*Rundskop* en thrillers als

Dossier K. en *De Behandeling* hebben echter grenzen verlegd. Ze bewezen dat films van zo’n kaliber ook in ons land mogelijk zijn. Eindelijk ligt de weg open voor genres die we hier voordien nooit gemaakt kregen. Binnenkort komt met *Welp* van Jonas Govaerts een rasechte horrorfilm uit. En daarna is het de beurt aan *Brabançonne* van Vincent Bal, een onversneden musical!”

Toen Boswell tien jaar terug zijn eerste kortfilm wilde maken, was de situatie nog helemaal anders. “Ik had verschillende scenario’s klaar, van *sciencefiction* tot *fantasy*. Maar niemand wilde dergelijke projecten financieren. Ik heb toen *Romance* gemaakt, een klein verhaaltje over drie vrouwtjes op een zolderkamertje. Daarvoor vond ik destijds wel

financiële steun. Gelukkig is het tijd ondertussen gekeerd. Hopelijk slagen films als *Labyrinthus*, *Welp* en *Brabançonne* erin om volle zalen te trekken. Dan is *the sky* daadwerkelijk *the limit*.”

VANAF 2 JULI IN DE BIOSCOOP

@Ewoud51

» CGI-CAPRIOLEN

Naar verluidt barst *Labyrinthus* van de baanbrekende computereffecten. De kwaliteit van digitale filmacrobatieën durft wel eens te variëren. Rond de release van de film lijsten de *Vertigo*-redactieleden online hun (minst) favoriete CGI-momenten op.

“Eindelijk nog eens een Johnny Depp zonder ironie”

Met de sciencefictionthriller *Transcendence* is de eerste langspeelfilm van Wally Pfister een feit. Het regiedebuut van de ex-cameraman van Christopher ‘*The Dark Knight*’ Nolan gaat over een terminale wetenschapper wiens bewustzijn in een supercomputer wordt gedownload. Niemand minder dan Johnny Depp vertolkt de geleerde. “Je zou bijna vergeten dat hij een verdomd veelzijdig acteur is.”

tekst STEVEN TUFFIN

Tijdens de interviews voor *The Dark Knight Rises* sloeg het nieuws in als een bom: Wally Pfister, de *director of photography* met wie Christopher Nolan sinds *Memento* samenwerkte, ging zelf regisseren. Hij had het gevoel dat hij op vlak van cinematografie het onderste uit de kan had gehaald. “Sterker nog: ik had de bodem volledig weggeschraapt”, lacht hij tijdens ons intercontinentaal telefoongesprek. “Film na film maken met de beste regisseur ter wereld, een Oscar winnen voor *Inception*: wat kon ik nog meer wensen? Op een dag trok ik dan

ook naar het kantoor van Chris om mijn ontslag aan te bieden. Gelukkig had hij het zien aankomen en reageerde hij enorm begripvol.”

Van rekenmachine naar brein

In het toekomstbeeld dat *Transcendence* schetst, bestaat de wereld uit twee kampen: zij die technologie omhelzen en zij die deze volledig afzweren. Pfister weet niet tot welk kamp hij zou behoren. De manier waarop de moderne mens met technologie omgaat, vindt hij enorm fascinerend. “Geef ons nog een paar jaar en

we communiceren niet meer via onze smartphones maar mét hen. Computers beginnen steeds menselijkere trekjes te vertonen. Vroeger ging het om uit de hand gelopen rekenmachines, nu lijken het wel superieure versies van het menselijke brein.”

Toch ziet Pfister zichzelf niet als een technofoob. “Laten we het bij een haat-liefdeverhouding houden. Natuurlijk ben ik dol op mijn iPhone, iPad en hun talloze mogelijkheden. Tegelijkertijd word ik gek van alle verplichtingen die erbij komen kijken. Onlangs zag ik mezelf genoodzaakt een software-update uit

te voeren, anders kon ik simpelweg niet meer telefoneren met mijn toestel. Soms krijg ik het gevoel dat de rollen stilletjesaan omgedraaid worden. Het lijkt wel of de apparaten meer van ons vragen dan wij van hen.”

Analoog versus digitaal

Pfister staat — net als Nolan — bekend als voorvechter van het filmen op pellicule, een gegeven dat met de opkomst van de digitale camera steeds zeldzamer wordt. “Die aversie heeft niets met angst voor technologie te maken. Chris en ik zijn gewoon onverbetere

keikoppen. Als je ons dwingt om iets te doen, beginnen we automatisch tegen te wringen. Inderdaad, digitaal filmen is goedkoper en gebruiksvriendelijker. Toch halen die nullen en enen nog steeds niet het niveau van 35mm. In mijn ogen begeeft de filmindustrie zich op glad ijs. Men is iets aan het vervangen dat al honderd jaar perfect werkt door iets dat nog in zijn kinderschoenen staat.”

In tegenstelling tot Nolan heeft Pfister echter geen broertje dood aan digitale effecten. “Op dat gebied verschillen we inderdaad van mening. Chris zal tot het uiterste gaan om praktische effec-

ten te gebruiken, ik niet. Dat was in *Transcendence* trouwens onbegonnen werk geweest. Zonder te veel van het verhaal weg te geven: naar het einde toe gebeuren er dingen die we alleen met de hulp van CGI konden weergeven.

Veelzijdige Depp

Dat Pfister Johnny Depp voor een van de hoofdrollen wist te strikken, heeft niks met de *Nolan connection* te maken: “Ik ken Johnny’s agent vrij goed en vroeg haar of ze hem het scenario kon doorspelen. Hij bleek interesse te hebben en we spraken af. Normaliter zou ik nu moeten vertellen dat het daarna vanzelf ging, maar dan zou ik liegen. Johnny is heel intelligent. En ik moet toegeven dat de versie van het scenario die hij van mij had gekregen niet helemaal op punt stond. Het heeft ons dan ook drie maanden gekost voordat we een versie hadden waar hij helemaal tevreden mee was.

Als ik aan het einde van ons gesprek meld dat ik blij ben dat Depp eindelijk nog eens in iets anders dan een Disneyfilm opduikt, onderbreekt Pfister me: “Sta me toe om te roepen wat anderen alleen maar durven denken: ‘Eindelijk nog eens Johnny Depp zonder ironie!’ Kijk, ik vind dat hij fantastisch werk heeft geleverd in de *Pirates of the Caribbean*-films. Toch zou je door die frivoliteiten bijna vergeten dat hij een verdomd veelzijdig acteur is. Ik kan trots zeggen dat wij de Johnny uit knallers als *Edward Scissorhands*, *Ed Wood* en *Dead Man* eindelijk nog eens op het witte doek hebben getoverd.”

VANAF 2 JUNI IN DE BIOSCOOP

@Waaaninema

» CRAZY COMPUTERS

Wat is dat toch met Hollywood en technologie? Al jaar en dag schilderen filmmakers computers af als angst-aanjagende slechteriken. Waarom ze dat doen onderzoeken we begin juli op Vertigoweb.be.

TRACKS

“De grens tussen isolement en op jezelf zijn is heel dun”

De opmars van Mia Wasikowska valt niet te stuiten. Het 24-jarige Australische acteertalent duikt op in het ene topproject na het andere. Deze zomer kan je haar in maar liefst drie films aan het werk zien: de David Cronenbergsatire *Maps to the Stars*, de Dostojevskibewerking *The Double* en het reisdrama *Tracks*. “Tegen regisseurs met een unieke stem kan ik geen nee zeggen.”

tekst RUBEN NOLLET

(2010), *Alice in Wonderland* (2010) en *Jane Eyre* (2011). Vorig jaar dook ze op in Park Chan-wooks *Stoker* en in Jim Jarmusch' *Only Lovers Left Alive*. En de komende weken volgen rollen in David Cronenbergs *Maps to the Stars*, *The Double* van Richard Ayoade en John Currans *Tracks*. Dat laatste project ligt haar duidelijk na aan het hart.

Het reisdrama is gebaseerd op een opmerkelijk feit divers uit 1977: een jonge vrouw, Robyn Davidson, legde op haar eentje een traject van 2.700 kilometer af dwars door de bloedhete Australische *outback*, met enkel een hond en vier kamelen als gezelschap.

MIA WASIKOWSKA: “Ik was behoorlijk nerveus bij de gedachte dat ik de echte Robyn zou ontmoeten, want ik hield enorm veel van haar verhaal. Het ligt gevoelig om iemand te spelen die nog leeft, zeker als ze zo'n sterke persoonlijkheid heeft. Maar Robyn bleek een heel gezond perspectief te hebben op onze film. Ze begreep dat *Tracks* een abstractie is van haar boek, dat op zich al een abstractie was van haar reis. Na onze ontmoeting viel er een grote last van mijn schouders.”

Had je al van het boek gehoord?

“Iedereen kent Robyns verhaal in Australië. Zelf had ik het boek niet gelezen, maar mijn ouders waren meteen razend enthousiast toen ik over het project vertelde. Zij hadden het boek allebei gelezen toen het in 1980 gepubliceerd werd.”

Je bent een echte city girl die opgroeide in Canberra en nu in Sydney woont. Had je ooit al tijd in de outback doorgebracht?

“In de woestijn ben ik niet zo vaak geweest, maar als kind ging ik met mijn ouders geregeld kamperen in de *bush* langs de zuidkust van Australië. Daar verbleven we soms maanden aan een stuk. Ik vond het als kind geweldig om zo vrij en wild te leven. Mijn vader is een milieuvrijwilliger. Hij organiseert trektochten voor studenten van een kunstschool. De natuur heeft altijd een heel belangrijke rol gespeeld in ons leven.”

Welke overlevingstechnieken heb je als kind geleerd?

“Ik weet hoe je vuur moet maken. En hoe je je moet gedragen als je door de *bush* loopt. Je moet laten horen dat je er bent, bij elke stap lawaai maken. Dat jaagt de slangen en andere *beasties* weg.”

Voel je je in je element in zulke barre omstandigheden?

“Dat is veel gezegd. De hitte is moordend. Maar de landschappen zijn wel prachtig. De uitgestrektheid is adembenemend. En als je lang genoeg in de woestijn bent, begin je de tegenstellingen te zien. Het is een dorre plek, maar op een vreemde manier leeft die woestijn ook. Sommige dieren en planten overleven er zonder problemen. Je vindt er veel meer schoonheid en leven dan je zou denken.”

Woestindieren zijn doorgaans niet de meest knuffelbare. Heb je onaangename ontmoetingen gehad?

“Ik wist niet dat ik tijdens de opnames met echte slangen geconfronteerd zou worden. Op een dag kwam ik op de set en zag ik dat er slangentrainers aanwezig waren. Pas toen wist ik hoe laat het was: ik had een scène samen met die enge dieren. Gelukkig konden we het goed met elkaar vinden.” (*lacht*)

Je speede zij aan zij met vier kamelen. Viel dat een beetje mee?

“Het was fantastisch! Een regisseur kan zich geen makkelijkere beesten inbeelden: ze doen altijd wat je vraagt en ze zijn heel zachtvaardig. Het lijken wel grote honden.”

Een van de mensen die Robyn op haar tocht ontmoet, is de aboriginal Eddie. Wanneer kwam jij voor het eerst in aanraking met de inheemse Australische cultuur?

“Hoewel ik hun gewoontes en gebruiken al lang kende, had ik nog nooit met een van hen contact gehad. Roly Mintuma, de acteur die Eddie speelt, is iemand die altijd zijn intuïtie volgt. Hij was op elk moment volledig zichzelf. Een heel bijzondere man.”

The Double

Maps to the Stars

Kan je daar een voorbeeld van geven?

“In een van de scènes die we samen draaiden, moest hij me een steen geven. Omdat Roly’s Engels niet zo goed is en ik zijn taal niet spreek, communiceerden we via een tolk. Die wist me te zeggen dat Roly me niet zomaar een steen wilde geven. Hij had ook heel lang gezocht naar het juiste exemplaar. Zo attent.”

Davidson maakte haar negen maanden durende tocht grotendeels alleen. Kan jij goed op jezelf zijn?

“Ik hou ervan om alleen te zijn, ja. Alleen is de grens tussen op jezelf zijn en isolement heel dun. Als je die overschrijdt, is de pret voorbij. Dat maakte Robyns reis net zo interessant. Ze snakte ernaar om alleen te zijn, maar de balans sloeg vaak door naar de verkeerde kant.”

Wat dreef haar er eigenlijk toe om zo’n extreme reis te maken?

“Het was een manier om pijn te verwerken. Ze zag zichzelf buiten de samenleving plaatsen als de ultieme test. Ze wilde weten of ze dat kon overleven. En ze was benieuwd naar de persoon die na het avontuur tevoorschijn zou komen.”

Robyn maakte haar reis in 1977. Hoe actueel is dit verhaal nog?

“Volgens mij is de drang om te ontsnappen niet kleiner geworden. We leven in een tijd waarin we voortdurend beschikbaar moeten zijn en technologie ons leven volledig beheerst. Daardoor wordt het steeds moeilijker om gewoon in het nu te leven. Jezelf in een situatie te plaatsen waar al die dingen niet van tel zijn, voelt enorm bevrijdend aan.”

De voorbije jaren werkte je met een hele reeks eigengereide regisseurs. Ga je daar actief naar op zoek?

“Om de een of andere reden zoeken zij mij op. Wanneer ik een voorstel krijg van een regisseur met een unieke stem, is dat voor mij echter een *no-brainer*.”

Beantwoorden die regisseurs altijd aan je verwachtingen?

“Absoluut. Het is boeiend om hen aan het werk te zien. Het valt op dat hun aanpak sterk kan verschillen. Neem bijvoorbeeld Jim Jarmusch: hij wandelt rond met een montagetafel in zijn brein. Hij heeft de film al volledig in zijn hoofd, waardoor hij precies weet welke shots hij nodig heeft.”

Eind juli zien we je in *Maps to the Stars*, de nieuwe Cronenberg. Hoe zou je die film omschrijven?

“*Maps to the Stars* is een commentaar op Hollywood en celebritycultuur. Ik speel een schizofrene vrouw die net uit een instelling is ontslagen en naar Los Angeles trekt. Daar gaat ze aan de slag als assistente van een beroemde actrice, die vertolkt wordt door Julianne Moore.”

Kon je voor die film een beroep doen op je eigen ervaringen in Hollywood?

“Het is een heel overdreven blik op Hollywood, maar er zit meer dan een beetje waarheid in. Met glamour heeft *Maps to the Stars* weinig te maken. Het is een héél donkere tragikomedie. En het blijft een David Cronenbergfilm: er is dus een flinke hoek af.”

TRACKS VANAF 2 JULI IN DE BIOSCOOP

MAPS TO THE STARS VANAF 30 JULI

THE DOUBLE VANAF 6 AUGUSTUS

@RubenNollet

» JONG AUSTRALISCH

Mia Wasikowska behoort tot een nieuwe golf Aussie-talent dat staat te trappelen om in de Hollywoodsporen van Nicole Kidman, Russell Crowe en Hugh Jackman te treden. Begin juli stellen we de jonge garde online aan u voor.

LUMIÈRE CRIME FILMS

DE BESTE SCANDINAVISCHE THRILLERS VOOR U GESELECTEERD

Het Scandinavische misdaadgenre is inmiddels niet meer weg te denken uit het entertainment-aanbod. Series als THE KILLING, WALLANDER en THE BRIDGE hebben het hoge Noorden op de kaart gezet. Maar ook hun films weten de Noormannen als geen ander met een stevige dosis spanning te kruiden. Aan het label Lumière Crime Films herkent u de beste thrillers uit Scandinavië.

NIEUW! vanaf 24 juni beschikbaar op dvd

VERWACHT

“Goede sequels zijn zeldzaam, goede animatiesequels nog zeldzamer”

In *How to Train Your Dragon 2* zoomt regisseur Dean DeBlois in op de verdere avonturen van vikingszoon Hiccup en diens draak Toothless. Beiden zijn een stuk ouder en racen richting volwassenheid. Maar dan komen ze in aanraking met een wraakzuchtige kerel en een dood gewaande moeder. “Ik heb hard moeten vechten om de donkere toon te mogen voortzetten.”

tekst STEVEN TUFFIN

De vorige aflevering groeide uit tot een van de succesvolste producties van DreamWorks Animation. Had je dat zien aankomen?

DEAN DEBLOIS: “De film was een succes tegen wil en dank. Aanvankelijk geloofde de studio er niet in. Ze vonden het verhaal veel te donker. Dat het publiek de film net omarmde vanwege onze gedurfde keuzes — hoe vaak zie je een animatiefilm waarin het hoofdpersonage zijn been verliest? — is iets dat ze lange tijd niet wilden toegeven.”

Kunnen we spreken van een haat-liefde-verhouding met DreamWorks?

“Het zou hypocriet zijn om de studio als een gewetenloze geldmachine af te schilderen. Het krioelt er van de warmhartige lui die het beste met je

voor hebben. Tegelijkertijd blijft het wel een bedrijf dat winst moet maken. Ze herinneren je er dan ook geregeld aan dat je film in de eerste plaats geld moet opleveren. Voor ambitieuze kunstprojectjes ben je duidelijk aan het verkeerde adres. (lacht) Maar ik vind het eigenlijk wel spannend om met de *suits* te discussiëren. Hun kritiek is bij momenten zelfs leerrijk. Zulke gesprekken zorgen ervoor dat ik met beide voeten op de grond blijf staan.”

Vrees je na *Game of Thrones*, *The Hobbit* en *Godzilla* niet dat het bioscooppubliek gebukt gaat onder draakmoehed?

“Toen de eerste film uitkwam, waren draken allesbehalve cool. Wat wil je, na een teleurstellende film als *Eragon*? (lacht) Vandaar dat we lang hebben

gepiekerd over het design van onze beesten. Uiteindelijk baseerden we ons meer op zoogdieren dan op reptielen. Ondertussen zijn draken inderdaad opnieuw hotter dan hot. Het blijven tot de verbeelding sprekende wezens. Veel heeft te maken met het feit dat ze niet zo ver verwijderd zijn van de dinosaurussen, wezens die wel degelijk op de aarde hebben rondgelopen. Onze sterkste troef is dat we voor een min of meer geloofwaardige aanpak zijn gegaan. Onze beesten gedragen zich als huisdieren, ze kunnen niet praten en er is geen sprake van magie of iets anders bovennatuurlijks.”

Zag je een vervolg onmiddellijk zitten?

“Goede sequels zijn zeldzaam, goede animatiesequels nog zeldzamer. Vaak

heb je de indruk dat het om een makkelijke herhalingsoefening gaat. De personages gedragen zich exact hetzelfde en het verhaal voegt niets toe aan het geheel. Het eindresultaat is met andere woorden compleet overbodig. Maar plots schoot het plan voor een trilogie me te binnen. Op die manier kan je een mooi afgerond verhaal vertellen én drie op zichzelf werkende films maken.”

Opvallende aanwezige op de credits is Roger Deakins, de favoriete cameraman van onder meer de Coens.

“Roger is *one of a kind*. Ondanks zijn meesterschap en indrukwekkend cv is hij enorm nederig en uiterst geduldig. Als hij onze werkruimte bezoekt, neemt hij de tijd om met iedereen te praten. Hij geeft geen instructies, maar doet

suggesties en probeert het beste in je naar boven te halen. Hij staat bekend om zijn wondermooie beelden van realistische settings. Net daarom past zijn aanpak zo goed bij onze films. Zoals ik al zei: voor ons is geloofwaardigheid van het grootste belang.”

Steven Spielberg is een van de grote bazen van DreamWorks. Hield hij een oogje in het zeil?

“Hij heeft de film ondertussen vier keer gezien. Aanvankelijk maakte hij zich zorgen om de moederfiguur die halverwege opduikt. Eerst hadden we haar zó excentriek gemaakt dat de kans bestond dat het publiek zich tegen haar zou keren. Voor dat gevaar waarschuwde hij ons. “Je wilt toch geen personage introduceren dat door iedereen wordt ver-

afschuwd?”, lachte hij dan. Natuurlijk had hij gelijk. We maakten het de kijker al moeilijk genoeg door een moeder te presenteren die haar zoon op zeer jonge leeftijd in de steek liet.” ▣

VANAF 2 JULI IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» DRAKENPARADE

Van *Dragonslayer* tot *The Hobbit*: aan films met draken geen gebrek. Rond de bioscooprelease van *How to Train Your Dragon 2* sommen de *Vertigo*-redactieleden online hun (minst) favoriete Toothless-soortgenoten op.

Set ONDER SPANNING

Een topcast aangevoerd door Viggo Mortensen en Kirsten Dunst. Een gevierd scenarist die zijn regiedebuut maakt. En alsof dat nog niet genoeg is, als inspiratiebron een spannend verhaal van het brein achter *The Talented Mr. Ripley*. Op papier lijkt *The Two Faces of January* een geheide hit. Een bezoek aan de set toont echter de keerzijde van de medaille. “Zonder Viggo was de crew al lang aan het muiten geslagen!”

tekst STEVEN TUFFIN

Een luxueuze hotelsuite opgetrokken uit fris gevernist hout. Twee mannen staan dicht bij elkaar. Op de vloer ligt een derde. Levenloos of buiten bewustzijn? Joost mag het weten. Het duo weet duidelijk niet wat gedaan. Een discussie volgt. De ene, gehuld in avondkledij, suggereert iets. De andere, iets informeler gekleed, reageert weifelend.

“And cut!”

Welkom op de set van *The Two Faces of January*. Of beter: op een van de sets van de verfilming van het gelijknamige boek van *The Talented Mr. Ripley*-schrijfster Patricia Highsmith. Na buitenopnames in Kreta, Athene en Istanbul bevinden cast en crew zich nu — lees: najaar 2012 — voor de *interiors* in de Ealing Studios in West Londen.

“Ha, de Ealing Studios, die ken ik van ergens,” hoor ik je denken. En inderdaad, in het Groot-Brittannië van net na de Tweede Wereldoorlog was dit de magische filmfabriek waar klassiekers als *Kind Hearts and Coronets* (1949), *Passport to Pimlico* (1949), *The Lavender Hill Mob* (1951) en *The Ladykillers* (1955) werden gedraaid.

De hoogdagen van het complex zijn echter al lang achter de rug. Buiten enkele BBC-programma's — waaronder sitcom *Porridge* en Dennis Potter-pearl *The Singing Detective* — viel er tijdens de tweede helft van de vorige eeuw maar weinig actie te bespeuren. En recente filmproducties als *Lucky Break* (2001), *The Importance of Being Earnest* (2002) en *Valiant* (2005) ontbeerden de magie van weleer.

Vuile zaakjes

Ook vandaag valt er maar weinig toverkunst te bespeuren. “Het is niet bepaald een makkelijke bevalling”, zucht Robyn Slovo, de producente die onder meer *Morvern Callar* (2002) en *Tinker Tailor Soldier Spy* (2011) op haar cv heeft staan. “Hoss is zowel een *first time director* als een perfectionist. En dat zullen we geweten hebben.”

Met ‘Hoss’ bedoelt ze Hossein Amini, de gevierde scenarist die doorbrak met Thomas Hardy-adaptatie *Jude* (1996) en daarna uiteenlopend materiaal als *The Wings of the Dove* (1997), *Drive* (2011) en *Snow White and the Huntsman* (2012) neerpande.

“Hij was al enkele jaren op zoek naar het juiste materiaal voor zijn regiedebuut”, vervolgt Slovo. “Toen hij Highsmiths boek las, was hij onmiddellijk verkocht. Zijn enthousiasme werkte enorm aanstekelijk. Het kostte hem niet veel moeite om mij, mijn productiepartners én hoofdacteurs Viggo Mortensen, Kirsten Dunst en Oscar Isaac te overtuigen. Wat wil je, met zo’n spannend verhaal? Een Amerikaanse oplichter,

zijn jongere echtgenote en een mysterieuze jongeman die in het Griekenland van de sixties bij allerlei vuile zaakjes betrokken raken, dat spreekt tot de verbeelding.”

De onzekerheden van Hoss

Of Slovo ondertussen spijt heeft van haar beslissing laat ze in het midden. Maar dat de spanning te snijden valt op de set, kan ze bezwaarlijk ontkennen: “Sinds dag één stelt Hoss zich ontzettend defensief op. Iemand die verantwoordelijk is voor zowel scenario als regie komt in een uitzonderlijke machtspositie terecht. Voeg daar nog een flinke dosis onzekerheid aan toe en de moeilijkheden stapelen zich aan een razend tempo op.”

Meest sprekende bewijs van Amini’s onzekerheid: elke scène wordt op talloze manieren ingeblikt. Zo nemen de opnames van de boven beschreven sequentie een hele dag in beslag. “Enorm vermoeiend”, bijt *director of photography* Marcel Zyskind tussen twee takes door van zich af. “Hoss weet nooit echt wat hij wil. Vandaar dat hij alle mogelijkhe-

den uitprobeert. “We zoeken het wel uit tijdens de montage”, zegt hij dan.”

Zyskind begrijpt dat Amini een groentje is, maar als ik over notoir veelfilmer Michael Winterbottom begin — met wie hij onder andere *A Mighty Heart* (2007), *The Killer Inside Me* (2010) en *Trishna* (2011) draaide — klinkt hij plots veel positiever. “Mike doet het met één of twee takes. Meer heeft hij niet nodig. Dat ik zelf de camera hanteer — iets dat veel collega’s aan hulpjes overlaten — maakt Hoss’ werkwijze alleen maar vermoeiender. Vanavond komt mijn gezin op bezoek. Ik moet toegeven dat ik daar enorm naar uitkijk.”

“Kom, ik zal je wat footage tonen”, oppert Slovo na de zoveelste take en neemt me mee naar een van de vele kantoren in het studiocomplex. Monteur Nicolas Chauderge zit achter een iMac schijnbaar eindeloze beeldenreeksen te sorteren. Hij laat een paar prachtige shots zien waarin de stijlvol geklede hoofdacteurs bijna even oogverblindend zijn als de Zuid-Europese locaties. Toch kan ook hij de stress niet verbergen.

“In het verleden werkte ik voorna-

melijk met Andrea Arnold samen. Ik *cutte* haar drie langspeelfilms, *Red Road* (2006), *Fish Tank* (2009) en *Wuthering Heights* (2011). Hoewel ze bekend staat om haar geïmproviseerde stijl, heeft ze alles tot in de puntjes uitgedokterd. Ze laat niets aan het toeval over. Hoss is er daarentegen van overtuigd dat hij tijdens de montage de juiste stukjes bij elkaar kan puzzelen. Mijn voorspelling: hij gaat nog stevig vloeken.”

Viggo’s saffie

Na de lunchpauze heb ik alleen de cast nog niet horen morren. Dat kan ook moeilijk, want Dunst is vandaag niet op de set en Mortensen en Isaac hebben het — net zoals Amini — te druk om de pers te woord te staan. “Ik doe altijd mijn uiterste best”, jammert Slovo. “Maar met een productie als deze weet je werkelijk nooit.”

Het einde van de draaidag nadert en ik heb nog steeds geen hoofdacteur kunnen spreken. Tijd om een luchtje te scheppen. En wie loop ik op dat moment tegen het lijf? Niemand minder dan *Viggo himself!* De *A History of Violence*-acteur staat — schuilend voor de eeuwige Engelse regen — onder een afdakje een sigaretje te rollen. “Geen makkelijke dag, makker”, glimlacht hij en steekt zijn saffie op.

Toch geeft hij Hoss het voordeel van de twijfel. “In 1991 speelde ik een van de hoofdrollen in *The Indian Runner*, het regiedebuut van Sean Penn. De opnames waren één grote chaos. Cast en crew vreesden allemaal het ergste. Toen ik de afgewerkte versie voor het eerst zag, besepte ik echter dat de wonderen de wereld nog niet uit waren.”

Mortensen onderlijnt tevens dat Amini het zichzelf niet bepaald makkelijk heeft gemaakt: “Een *period piece* met tonnen buitenopnames: zelfs de meest ervaren filmmakers kunnen zich daarin verslikken. Dat het allemaal wat langer duurt dan gepland, neem ik er graag bij. Als je een marathon-shoot zoals die van de *Lord of the Rings*-trilogie achter de rug hebt, lijkt alles een makkie. Maar als je me nu wil excuseren. Ik denk dat ik weer nodig ben op de set.”

Legendarische filmbroers

Terug in de studio zie ik hoe Mortensen zijn tegenspeler, Oscar Isaac, voor de zoveelste maal van iets probeert te overtuigen. “Een echte professional, die Viggo”, merkt Slovo op nadat ze opnieuw naast me is komen staan. “Als we hem niet aan boord hadden, was de crew allang aan het muiten geslagen.”

Omstreeks zes galmt de laatste “cut” van de dag door de studio. “Het zit er op voor vandaag”, juicht Zyskind die zijn net gearriveerde kroost in de armen sluit. “Heb je nog even?”, vraagt Slovo. “Oscar gaat snel douchen en wil je nadien graag te woord staan.”

Isaac is op dat moment nog een nobele onbekende die buiten bijrollen in *Robin Hood* (2010), *Sucker Punch* (2011) en *Drive* (2011) weinig opmerkelijks op zijn naam heeft staan. Zijn aandeel in Coens-knaller *Inside Llewyn Davis* (2013) is nog gehuld in een waas van geheimzinnigheid.

“Ha, Joel en Ethan!”, schatert de in Guatemala geboren acteur als ik hem vraag naar zijn pas ingeblikte samenwerking met de legendarische filmbroers. “Als ik aan hen denk, krijg ik spontaan de slape lach. Hun humor is kurkdroog maar alomtegenwoordig. Hoss is veel ernstiger. Hij denkt over alles twee keer na. Wat zeg ik? Maak daar maar tien keer van.”

Isaac kwam in contact met Amini via *Drive*-regisseur Nicolas Winding Refn. “Hij raadde me blijkbaar aan nadat ik een paar opmerkingen over mijn personage in zijn film had gemaakt. Toen Hoss me belde, klikte het onmiddellijk tussen ons. Hij stelde me allerlei vragen, die ik enthousiast beantwoordde. Ik hou van mensen die openstaan voor de ideeën van anderen.”

Dat de shoot van *The Two Faces of January* niet bepaald van een leien dakje loopt, noemt Isaac *part of the game*. “De ene regisseur werkt vliegensvlug, de andere neemt ruimschoots de tijd. Ik zie film als een kunstvorm. Wie ben ik om het proces van de artiest in vraag te stellen?”

Slovo onderbreekt ons gesprek. “Oscar, je hebt hard genoeg gewerkt. Ga maar naar je hotel”, klinkt het bemoederend, waarna ze mij aanspreekt: “Goed nieuws: als je morgen een latere Eurostar

neemt, kan je Kirsten spreken.” Ik moet geen twee keer nadenken.

Bloed drinken

De volgende ochtend arriveer ik stipt op tijd. En jawel, hoor: het schema ligt helemaal overhoop. “Hoss was niet tevreden over de belichting”, klinkt Zyskind bits. “Die man is werkelijk nooit tevreden”, voegt een ander crewlid toe. Na een uurtje krijgt ik eindelijk te horen dat Dunst me in haar kleedkamer verwacht.

“Vergeef me mijn outfit”, kirt de in een minuscuul nachthemd gehulde actrice. “De kans dat Hoss me binnen de kortste keren terug naar de set roept, is eerder groot. Vandaar dat ik nog eventjes wacht met omkleden.”

Sinds het afspringen van een vierde *Spider-Man*-prent onder Sam Raimi heeft Dunst geen grootschalig Hollywoodproject meer aangeraakt. “Plots had ik alleen nog maar zin in onafhankelijke producties. Ik aanbid cineasten met een unieke stem. Daarom draaide ik *Melancholia* met Lars von Trier en *On the Road* met Walter Salles.”

Ook Amini hoort volgens Dunst in dat rijtje thuis. “De crew kan zijn bloed ondertussen drinken, maar ik blijf hem steunen. Hij is een man met een visie. Als hij zijn draai gevonden heeft — en dat zal gebeuren, geloof me — zal hij vriend en vijand verbazen.”

Later, nadat ik afscheid heb genomen van Dunst en de Ealing Studios achter me heb gelaten, denk ik bij mezelf: “Kan dit nog goed komen?” Het antwoord op die vraag vind je ... ▾

VANAF 18 JUNI IN DE BIOSCOOP

@Waaanzinema

» P. HOOGSPANNING

Het oeuvre van Patricia Highsmith bulkt van de tegenstrijdigheden. Niet moeilijk dus dat de Amerikaanse thrillerspecialiste talloze cineasten inspireerde. Midden juni vind je online een overzicht van de bekendste bewerkingen.

THE HOMESMAN

“Originaliteit boven alles”

Negen jaar na het fantastische *The Three Burials of Melquiades Estrada* tekent **Tommy Lee Jones** met *The Homesman* opnieuw voor een western. En ook ditmaal zet hij het genre volledig op zijn kop. De *Men in Black*-brombeer over drukke agenda's, straffe vrouwen en goedkope sciencefictionfilms. “Ik speel graag de baas!”

tekst STEVEN TUFFIN

Tommy Lee Jones is een man van weinig woorden. Zo weinig zelfs dat in het betoverende *Majestic Barrière Hotel* te Cannes verschillende doorwinterde journalisten met knikende knieën staan te wachten op hun interview met de ondertussen 67-jarige acteur. Als ik hem de hand schud, blijkt hij echter goedgeluimd en min of meer spraakzaam.

Aanleiding van ons gesprek is *The Homesman*, een tegendraadse western die geselecteerd werd voor de Officiële Competitie van de 67e editie van het Filmfestival van Cannes, maar net als de gebroeders Dardenne niks won. Jones regisseerde de film en speelt een outlaw die van een gewisse dood wordt gered door koloniste Mary Bee Cuddy (Hilary Swank). In ruil eist de verbeterde vrouw dat hij haar begeleidt op haar tocht om drie geesteszieke vrouwen naar een tehuis te brengen.

Verleden en heden

“Waarom het zo lang geduurd heeft voordat ik nog eens in de regisseursstoel plaatsnam?”, zucht Jones. “Simpel: ik ben een drukbezet man. Ik heb een gigantische ranch die ik graag tot in de puntjes verzorg. Bovendien — ik weet niet of je het weet — ben ik een veelgevraagd acteur. Als ik tijd vrijmaak om zelf een film te regisseren, moet ik honderd procent zeker zijn van het materiaal.”

Die zekerheid voelde hij toen zijn oog viel op *The Homesman*, een boek van Glendon Swarthout. “Het was een van de origineelste verhalen die ik in jaren had gelezen. En laat originaliteit nu net mijn hoogste goed zijn. Dat het relaas zich in het wilde westen afspeelt, is in mijn ogen bijzaak. Ik was vooral geboeid door de vele vrouwelijke personages die de revue passeren. Voeg daar dan nog eens thema's als marginalisatie en krankzinnigheid aan toe en ik was helemaal verkocht.

Een feminist zou Jones zichzelf niet noemen, toch vindt hij vrouwenrechten ontzettend belangrijk: “Mijn grootmoeder, moeder en dochter zijn allemaal vrouwen. En ik vind ze stuk voor stuk

geweldig. Het spreekt dus vanzelf dat ik om hun rechten geef. Het is verschrikkelijk om te zien dat vrouwen nog steeds benadeeld worden. Eén ding moet je beseffen: *The Homesman* speelt zich in de negentiende eeuw af, maar veel is er nog niet veranderd.”

Ook op andere gebieden ziet Jones weinig verschil tussen verleden en heden: “Als je hedendaagse malaises wil aanpakken, kan je beter eerst de geschiedenis bestuderen. Ongeveer alles dat nu misloopt, gaat terug op iets dat lang geleden begon. Het is geen toeval dat ook andere aspecten uit *The Homesman* eigentijds aanvoelen.”

tijdje merk je niks van die windstoten.”

Jones is meer dan vol van New Mexico: “Het is dan ook een van de mooiste plekken ter wereld. Het gaat er alle kanten uit: tijdens de winter is het er ijskoud, tijdens de zomer broeierig heet, te midden van de lappen dorre woestijn vind je de fleurigste planten en extreem arm en extreem rijk leven er zij aan zij. Ik hou van contrasten. Maar dat had je ondertussen al begrepen.”

Zelfs Jones' filmsmaak blijkt tegenstrijdig met het soort films dat hij zelf maakt. Als ik hem vraag of de western zijn favoriet genre is, proest hij het uit: “Helemaal niet! Geef mij maar goedkope

“ALS JE HEDENDAAGSE MALAISES WIL AANPAKKEN, KAN JE BETER EERST DE GESCHIEDENIS BESTUDEREN”

Vat vol tegenstrijdigheden

Op de vraag waarom Jones zelfs is beginnen regisseren, antwoordt hij onverbloemd: “Eerlijk? Ik speel graag de baas. Als acteur moet je vooral luisteren — iets dat mij niet altijd even goed lukt — en het blijft altijd bang afwachten op het eindresultaat. Bij *The Homesman* was ik van begin tot eind betrokken. Ik droeg de volledige verantwoordelijkheid. Zoiets brengt de nodige slapeloze nachten met zich mee, maar daar kan ik mee leven.”

De opnames gebeurden in Jones' thuisstaat New Mexico, een plek die zijn tegenspeelster Swank als verschrikkelijk omschrijft. Ze had vooral een hekel aan de immer waaiende wind die ervoor zorgt dat alles vol woestijnzand hangt. “Kom, kom”, grijnst Jones. “Laten we niet flauw doen. Er zijn allerlei manieren om je te beschermen tegen het zand. Je kan een bril opzetten, een sjaal rond je gezicht slaan, noem maar op. Na een

sciencefictionfilms uit de fifties. Er zijn er zo wel duizend en de verhaaltjes zijn compleet inwisselbaar. Een buitenaardse dreiging duikt op. Een wetenschapper, zijn assistente en een stoere knul proberen de wereld te redden. De wetenschapper gaat eraan. Het overlevende duo slaagt in hun opzet ... en kussen. Meer heb ik niet nodig.”

VANAF 4 JUNI IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» HEILIGE HILARY

Wanneer *The Homesman* uitkomt, kan je op Vertigoweb.be een interview lezen met hoofdactrice Hilary Swank. De tweevoudige Oscarwinnares beweert dat ze amper geld verdient met haar werk. Lees het gesprek en ontdek of je haar gelooft.

Is het in de
cinema
ook kom
kommer
TIJD

De grote vakantie is een periode van makkelijk verteerbaar vertier, want 'zomer' staat *Spring Breakers*-gewijs gelijk aan 'alle remmen los', ook in de bioscoop. Maar is de cinema in juni, juli en augustus werkelijk een dor woestijnlandschap voor de meerwaardezoeker? En bestaat er eigenlijk wel iets als 'de betere film'?

tekst JOZEFEN VAN BEEK illustratie MAARTEN ZERELIK

Traditiegetrouw komen er in deze warme maanden een hoop sequels uit: 22 *Jump Street*, *Step Up 5*, *Transformers: Age of Extinction* en *The Expendables 3*. En ook hersenloze komedies krijgt u *en masse* voorgeschoteld. Beste voorbeeld: *Walk of Shame*, waarin een blondine na een *one night stand* zonder haar gsm, identiteitskaart of portemennee, maar in een gele mini-jurk door

de straten van Los Angeles dwaalt. Is de zomerprogrammatie één lange *walk of shame*? Zouden bioscopen moeten blozen van schaamte? Vraag het aan cinefielen en zij zullen vermoedelijk volmondig "ja" antwoorden. Er wordt immers fanatiek neergekeken op zomers popcornvertier door mensen in zwarte coltrui die vergroeid zijn met intellectualistische filmmagazines à la *Cahiers du cinéma*.

Indie a-go-go

Toch komen er naast al dat mainstreamgeweld deze zomer ook heel wat independents uit. Zo krijgen we Scarlett Johansson in *Under the Skin* te zien zoals we haar nog nooit zagen, als *femme fatale from outer space*. De Amerikaanse pers is alvast laaiend enthousiast over haar acteerprestatie én het vakmanschap van regisseur Jonathan Glazer. “We may finally have an heir to Kubrick”, schreef *LA Weekly* zelfs.

Even donker en bevreemdend is *The Double*, een unheimliche zwarte komedie naar Dostojevski's gelijknamige novelle. Jesse Eisenberg speelt Simon James, een onzekere, bijna onzichtbare kantoorbediende in een overheidsbedrijf. Of zoals een collega hem omschrijft: “a bit of a nonperson, really.” Op een dag wordt hij geconfronteerd met een dubbelganger die alles heeft wat hij niet heeft. Inclusief zijn droommeisje, gespeeld door Mia Wasikowska.

En dan is er nog Richard Linklaters opmerkelijke experiment *Boyhood*, waarmee de regisseur filmgeschiedenis schrijft door een jongetje twaalf jaar lang te volgen en hem zo op het scherm te laten opgroeien. En daarmee zijn we nog niet aan het eind van ons indie-Latijn: ook *Ugly*, *Zwei Leben*, *Anni felici*, *Bird People*, *Una via a Palermo* en *My Sweet Pepper Land* worden deze zomer in de bioscopen losgelaten.

Bagger met pretentie

Maar is arthouse écht beter dan mainstream? Bestaat er eigenlijk zoiets als ‘de betere film’? Volgens Alex Agnew, *Vertigo's* Filmfan van vorige maand,

alvast niet. En hij kan het weten. Toen hij in Cinema Cartoon's werkte, zag hij alles dat daar geprojecteerd werd, van *Il Postino* tot *Lost Highway*.

Agnew: “In die periode heb ik vooral geleerd dat de ratio topfilm versus rommel niet beter is dan in de popcornpaleizen. Arthouse is geen garantie op kwaliteit. Tachtig procent is echt bagger, maar dan bagger met pretentie. Hollywood doet tenminste niet alsof.” Of nog: “In zekere zin vind ik *The Hangover* een prima reflectie op vriendschap. De humor is uiteraard extreem plat, maar er zitten ook mooie momenten in waarin je jezelf herkent.”

Kunnen platte komedies inderdaad voor een Aha-erlebnis zorgen? Kan je ook uit blockbusters wijze levenslessen halen? Zeggen peperdure Hollywoodfilms ook iets fundamenteels over ons bestaan op aarde? Hoog tijd voor een case-study aan de hand van twee break-upfilms: het psychologische drama *Blue Valentine* (2010) en de komedie *Forgetting Sarah Marshall* (2008).

Gruwelijk ondraaglijk

Blue Valentine toont een futloos huwelijk dat al een tijdje dood is. Dean (een aandoenlijk charmante Ryan Gosling), ooit vol levenslust en romantische idealen, heeft een drankprobleem en spendeert het grootste deel van zijn dag languit op de sofa. Cindy (een prachtige maar getormenteerde Michelle Williams), ooit razend ambitieus, voelt zich gevangen in een leven dat niet is geworden wat ze had gehoopt.

In flashbacks toont regisseur Derek Cianfrance hoe de twee ooit *head over heels* voor elkaar vielen. Op heel overtuigende wijze zie je ze verliefd worden,

met als hartverwarmend hoogtepunt hun eerste date, waarop Dean een lied speelt op een ukelele en Cindy een stuntelig maar o zo schattig tapdansje doet. Met vervormde stem zingt hij: “You always hurt the one you love/ The one you shouldn't hurt at all/ So if I broke your heart last night/ It's because I love you most of all.”

Verliefdheid is niet genoeg. Zo veel is duidelijk. De film toont extreem realistisch hoe de aantrekking van het begin kan omslaan in afschuw. Deans romantische visie op liefde, zijn overgave, zijn opoffering: voor Cindy was hij alles wat haar vorige vriend niet was. Maar wat ze eerst charmant en dapper vond, vindt ze na zes jaar onuitstaanbaar en zwak. Hoe hij als huisman voor hun dochter zorgt, ziet ze niet meer als lief, maar als een gebrek aan drive en ambitie. Ze kan zelfs niet meer verdragen dat hij haar aanraakt. Gruwelijk voor haar, ondraaglijk voor hem. Wat begon als een wondermooie romance, mondt uit in een hel van dagelijkse sleur.

Ik zag *Blue Valentine* een tijdje nadat mijn eerste relatie beëindigd was. Onverbidde reet de film de nog niet volledig geheelde wonden weer open. Zo realistisch en herkenbaar vatte Cianfrance het onvermijdelijke einde van een relatie dat het pijn deed om naar te kijken. Of zoals een journalist van *The New Yorker* schreef: “*Blue Valentine* is overweldigend proof that hurt is the bedfellow of love. For anybody who already knows that, the film may be very hard to take.”

Zalvend zelfmedelijden

Nee, dan kun je na een breuk beter gaan voor *Forgetting Sarah Marshall*. Die zag ik nadat mijn recentste relatie was afgesprongen. Een vriendin met ervaring ter zake verplichtte me om samen met haar – en de nodige alcohol – in de sofa naar die komedie te kijken. Ik stond er eerder sceptisch tegenover – “Van het team dat *The 40 Year Old Virgin* heeft gemaakt!”, is geen *pitch* die mij overtuigt om te kijken – maar het verdriet maakte me ontvankelijk voor haar filmsmaak. En terecht.

Jason Segel speelt Peter Bretter, een *wannabe* muzikant die geld verdient met het componeren van de soundtrack van *Crime Scene: Scene of the Crime*, een knudde maar populaire misdaadserie waarin zijn knappe vriendin Sarah Marshall de hoofdrol speelt. Maar van de ene dag op de andere is die Sarah Marshall zijn lief niet meer, waarop Bretter zich verliest in zelfmedelijden. Mooie illustratie daarvan is een piano-improvisatie waarbij hij zingt: “Everybody hates you. Everybody wishes that you were dead. Peter you suck. You don't do anything of value. But instead you sit and write these bullshit songs. It's so self-loathing. Go see a psychiatrist.”

Om niet helemaal af te glijden in autodestructiviteit trekt hij er even tussenuit. Een *change of scenery* zal hem goed doen. Dus vliegt hij richting Hawaï en checkt hij in een luxehotel in. Maar wie loopt hij daar nog geen twee seconden later tegen het amper aangeklede lijf? Sarah, natuurlijk! Met haar nieuwe *love interest*, geniaal vertolkt door de geflipte Britse komiek Russel Brand.

Een superlullig uitgangspunt dat toch tot hilarische situaties en dialogen leidt. Peters gênante zelfmedelijden is zo herkenbaar dat het zalvend werkt. Bovendien gaan regisseur Nicholas Stoller, producer Judd Apatow en schrijver Jason Segel échte emoties niet uit de weg. Je kan meeleven met de sympathieke antiheld, wiens hart hardhandig gebroken werd.

Mission: impossible

Wat is ‘de betere film’: *Blue Valentine* of *Forgetting Sarah Marshall*? Die vraag beantwoorden is een ware *mission: impossible*. Bij het zien van *Blue Valentine* kon ik de ogen onmogelijk droog houden, zo confronterend was die tragedie. Dat huilen kan opluchten, weet iedereen. Identificatie met de personages zorgt voor catharsis.

Maar google ‘break up movies’ en de eerste hit die je krijgt, is: *15 Best Movies to Watch After a Breakup*. Op nummer één staat – verrassing! – *Forgetting Sarah Marshall*. En bij vers liefdesverdriet zou ook ik de komedie voorschrijven.

Wat je vooral moet onthouden: *Blue Valentine* en *Forgetting Sarah Marshall*, de tragedie en de komedie, de indie- en de popcornrent: ze kunnen perfect naast elkaar bestaan. Allebei hebben ze bestaansrecht. En allebei bieden ze op hun manier soelaas.

@JozefienVanBeek

four corners

VANAF 06/08
IN DE BIOSCOOP

JESSE
EISENBERG
MIA
WASIKOWSKA

THE
DOUBLE

A FILM BY
RICHARD
AYOADE

WWW.ABC-DISTRIBUTION.BE

EN

Tijdens de zomermaanden worden de bioscoop-schermen overwegend gevuld met blockbusters en ander popcornentertainment, maar ook het iets uitdagender werk komt uitgebreid aan bod. Van gerenommeerde filmmakers als Ken Loach tot aanstormend talent als Emma Dante: voor elk wat wils!

tekst EWOUDE CEULEMANS

ANDERS?

Starred Up

VANAF 4 JUNI IN DE BIOSCOOP

In dit Britse drama komt een jonge geweldenaar (*Skins*-ster Jack O'Donnell) in de gevangenis terecht waar ook zijn vader (Ben Mendelsohn) zijn straf uitzit. Regisseur David Mackenzie, die eerder gewaardeerde indiefilms als *Young Adam* en *Hallam Foe* afleverde, zou wel eens zijn rauwste én beste film gemaakt kunnen hebben. "Een naturalistisch, maar verrassend bezielde verhaal", schreef Engels filmtijdschrift *Empire*.

Ugly

VANAF 4 JUNI IN DE BIOSCOOP

Sinds 2003 draaide de Indische snel-filmer Anurag Kashyap veertien films, waaronder het lovend onthaalde tweeluik *Gangs of Wasseypur*. In zijn nieuwste prent wordt een verbitterde acteur beschuldigd van de kidnaping van zijn eigen dochter. Verwacht je dus niet aan een hyperactief Bollywoodspektakel, maar aan een hard, donker komisch portret van het leven in Mumbai.

Fading Gigolo

VANAF 18 JUNI IN DE BIOSCOOP

De derde film die *Barton Fink*-ster John Turturro regisseert. De dezer dagen tot bijrollen veroordeelde acteur castte Woody Allen als eigenaar van een failliete boekenwinkel die nu geld probeert te verdienen als manager van een gigolo (rol van Turturro). De Britse kwaliteitskrant *The Guardian* had het over "Allens beste rol in jaren."

Anni felici

VANAF 25 JUNI IN DE BIOSCOOP

De titel is Italiaans voor 'gelukkige jaren'. Voor protagonist Guido, een kunstenaar die gebukt gaat onder een huwelijks crisis, lijken die al lang voorbij. Het verhaal speelt zich af in de jaren zeventig en *La nostra vita*-regisseur Daniele Luchetti dompelt deze film dan ook onder in een nostalgisch, melancholisch sfeertje.

Clouds of Sils Maria

VANAF 20 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

Schudt na Robert Pattinson ook Kristen Stewart het *Twilight*-juk af? Meespelen in de nieuwe film van *Après Mai*-regisseur Olivier Assayas is in ieder geval een stap in de goede richting. De hoofdrol in dit drama over een actrice die geconfronteerd wordt met haar vergankelijkheid is weggelegd voor Juliette Binoche. Goed onthaald in Cannes!

Una via a Palermo

VANAF 9 JULI IN DE BIOSCOOP

Emma Dante is een artistieke duizendpoot. Ze schreef én regisseerde deze bewerking van haar eigen roman en vertolkt zelf een van de hoofdrollen. De premisse: twee auto's blokkeren elkaar in een klein steegje in Palermo. De in het sappigste Italiaans gevoerde discussies garanderen knetterende dialogen en opwindende cinema.

A Thousand Times Good Night

VANAF 20 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

Voor wie niet genoeg kan krijgen van Juliette Binoche is er ook nog dit drama waarin de Franse steractrice een oorlogsfotografe speelt die voor een verscheurende keuze staat: haar familie of haar steeds gevaarlijker werk. De Noorse regisseur Erik Poppe was zelf jarenlang fotojournalist. Verwacht je dus aan een erg persoonlijke film met prachtig camerawerk.

My Sweet Pepper Land

VANAF 30 JULI IN DE BIOSCOOP

Baran, een Koerdische politieagent die zijn strepen verdiende in de onafhankelijkheidsstrijd, komt terecht in de grijze zone tussen Irak, Iran en Turkije. Hij vindt er een zielsverwant in de jonge leraar Govend. Toch is dit geen loodzwaar drama. De Iraaks-Franse regisseur Hiner Saleem staat immers bekend om zijn droge, absurd-komische stijl.

Jimmy's Hall

VANAF 27 AUGUSTUS IN DE BIOSCOOP

Na de goed onthaalde whiskykomedie *The Angels' Share* komt de immer eigenzinnige Ken Loach op de proppen met een historisch drama over de Ierse communistenleider Jimmy Gralton. Geen onbekend terrein voor de Britse regisseur. Enkele jaren terug won hij immers de Gouden Palm voor het thematisch verwante *The Wind that Shakes the Barley*. ■

@Ewoud51

Zomer is festivaltijd, ook in de Brusselse Beursschouwburg en het Antwerpse Cinema Zuid. Met muziekfilmprogramma's *Out Loud!* en *Sound/Track/2014* garanderen deze cultuurtempels twee maanden lang lekkers voor oor én oog. Van David Bowie over Frank Zappa tot The Beatles: *let's rock!*

tekst VINCENT STROEP

200 Motels

SOUND & VISION

SPECTRUM

OUT LOUD!

De Beursschouwburg gaat resoluut voor de seventies. Voor *Out Loud!* selecteerde Dirk Van Extergem, de drijvende kracht achter het Offscreen Film Festival en de recente revival van ABC cinema, een hoop fascinerende muziekdocumentaires uit het decennium van Nixon en disco. Bovendien loopt er parallel met het filmprogramma een reeks concerten. Het startschot wordt gegeven met het zelden vertoonde *Cracked Actor* (1974). In deze door de BBC geproduceerde film volgt men David Bowie tijdens zijn *Diamond Dog*-tournee in Californië. Te midden van een glamoureuze wereld vol limousines, vijfsterrenhotels en uitverkochte zalen ontvouwt zich een intimistisch portret van een bijzonder openhartige Bowie, die op dat moment

kampte met een zware cocaïneverslaving. De film verdween na zijn initiële uitzending in de obscuriteit, om pas vorig jaar weer boven water te komen op de grote Bowie-expo in het Victoria and Albert Museum in London. Nog zo'n pareltje op *Out Loud!* is *200 Motels* (1971), een van de meest waanzinnige muziekfilms aller tijden. Frank Zappa vertaalde daarin zijn eigengereide muzikale stijl naar beelden. Het resultaat is een surrealistische, anarchistische musical waarin de composities van Zappa theateraal geënceneerd worden en baanbrekende video-experimenten voor psychedelische effecten zorgen. Voor de rol van Zappa werd een beroep gedaan op niemand minder dan Beatles-drummer Ringo Starr.

The Last Waltz (1978) van Martin Scorsese wordt door velen als de ultieme concertfilm beschouwd. Het *Taxi Driver*-icoon huurde een batterij gerenommeerde cameralui in om het afscheidsconcert van The Band vast te leggen. En hoewel de groep een eenvoudige concertregistratie in gedachten had, schakelde Scorsese Boris Leven, de legendarische *art director* van onder meer *Giant* (1956), *West Side Story* (1961) en *The Sound of Music* (1965), in om de *production design* voor zijn rekening te nemen. ■

Out Loud!
in Beursschouwburg (Brussel) van 4/6 tot 28/6

@Veinzen

SOUND / TRACK

Ook Cinema Zuid zet tijdens de zomer de muziekfilm uitgebreid in de kijker. Maar in tegenstelling tot *Out Loud!* beperkt *Sound/Track* zich niet tot de seventies. Het programma bestaat uit recente documentaires die de meest uiteenlopende onderwerpen uit vijftig jaar popgeschiedenis behandelen. Zo is er bijvoorbeeld *A Band Called Death* (2012) over drie Afro-Amerikaanse broers uit *soul capital* Detroit die begin jaren zeventig een groep begonnen en luide, agressieve rockmuziek speelden. Hun sound kon echter op weinig bijval rekenen en net op het moment dat de punkbeweging doorbrak, besloot het trio er de brui aan te geven. Meer dan twintig jaar later werd hun muziek herontdekt en kregen ze met terugwerkende kracht de status van punkpioniers.

A Band Called Death

In *Europe in 8 Bits* (2014) wordt er gekeken naar een eigenaardig fenomeen dat in het begin van het nieuwe millennium de kop op stak. Enkele nostalgici ontwikkelden software die je in staat stelt om muziek te maken met een Game Boy-spelconsole. In ijlt tempo volgden programma's voor andere populaire spelcomputers uit de jaren tachtig en ontstond er een gloednieuw muziekscene. *Our Vinyl Weighs a Ton: This Is Stones Throw Records* (2013) vertelt het verhaal van het alternatieve hiphop-label Stones Throw, dat Los Angeles als thuisbasis heeft. Stones Throw valt sinds zijn oprichting in 1996 op door steevast platen uit te brengen met geraffineerde producties, absurdistische teksten en zin voor experiment. Dat het label invloedrijk is, valt te zien aan de indrukwek-

kende rist rappers — waaronder Kanye West, Mike D en Snoop Dogg — die de revue passeren om hun respect te betuigen. Tot slot is er nog *Good Ol' Freda* (2013), een documentaire over Freda Kelly uit Liverpool, een dame die op jonge leeftijd door een lokale band gevraagd werd om hun secretaresse te worden. Niets deed haar op dat moment vermoeden dat ze vanop de eerste rij getuige zou zijn van de opkomst en desintegratie van de populairste popgroep van de twintigste eeuw: The Beatles. ■

Sound/Track
in Cinema Zuid (Antwerpen) van 4/7 tot 29/8

@Veinzen

“Beter proberen en mislukken dan op veilig spelen”

Enkele jaren terug maakte **Jonathan Glazer** naam met de onvergetelijke gangsterkomedie *Sexy Beast* en het bezwerende Nicole Kidmanmysterie *Birth*. Na een lange afwezigheid daagt de Britse cineast opnieuw uit met *Under the Skin*, een sciencefictiontrip waarin Scarlett Johansson een buitenaards wezen vertolkt dat Schotse mannen verleidt. “Ik verafschuw lauwe consensus.”

tekst RUBEN NOLLET

Jonathan Glazer is opgelucht. Eindelijk heeft hij nog eens langspeelfilm klaar. Aan opdrachten voor videoclippen (Massive Attack) en commercials (Stella Artois) geen gebrek. Maar sinds het maken van *Sexy Beast* (2000) en *Birth* (2004) is cinema zijn grote liefde. Zijn nieuwste film is een bewerking van *Under the Skin*, een roman van de Nederlands-Schotse auteur Michel Faber, waarin een buitenaards wezen de vorm van een aantrekkelijke vrouw aanneemt — Scarlett Johansson met name — en Schotse mannen verleidt. Wat er met die mannen juist gebeurt, laten we je met veel plezier zelf ontdekken. Glazers adaptatie is verre van letterlijk. “Aanvankelijk probeerde ik trouw te blijven aan de roman”, vertelt de 49-jarige regisseur. “Maar al snel

besepte ik dat dat niet de film was die ik wilde maken. Vervolgens kleepte ik het verhaal helemaal uit en hield alleen de essentiële elementen over: het hoofdpersonage, het feit dat we alles door haar ogen zien en Schotland als decor.” Een vanzelfsprekende film is *Under the Skin* niet geworden. Het is meer een overweldigende ervaring dan een klassiek gestructureerd verhaal. Toen Glazer en Johansson de film voorstelden op het festival van Venetië, waren de meningen dan ook uiterst verdeeld.

JONATHAN GLAZER: “Je film voor de eerste keer met een groot publiek bekijken, is altijd een vreselijke ervaring. Op het moment dat de eindgeneriek over het scherm rolde, steeg er uit de zaal een luide mix op van boegeroep en gejuich.

Het mooiste geluid ter wereld, want als ik iets verafschuw, is het lauwe consensus. Ik wil de kijker uitdagen, met hem in dialoog treden. Daar gaat *Under the Skin* ook over.”

Is het je bedoeling om radicale, contro-versiële cinema te maken?

“Controversieel zeker niet. Ik hou niet van controverse. Ik werk mijn ideeën gewoon zo goed mogelijk uit. Of *Under the Skin* een radicale film is, weet ik niet. Het verhaal is niet bijzonder complex. De manier waarop ik het vertel, is misschien radicaal. Ik moest ook een beroep doen op ongewone taal en muziek omdat ik het leven vanuit het perspectief van een buitenaards wezen toon. Ik kon het dus niet maken om haar te laten spreken zoals een

gewone vrouw. Als dat je uitgangspunt is, moet je een visuele vorm verzinnen die daarbij aansluit. En zo beland je automatisch bij iets dat afwijkt van wat we al kennen.”

Volgens Scarlett Johansson toonde je haar *Persona* van Ingmar Bergman ter voorbereiding. Dat soort films vind je vandaag niet veel meer.

“Misschien speelt cinema vandaag een andere rol dan in de tijd van Bergman of Robert Bresson. Maar ik kan niet doen alsof die regisseurs nooit bestaan hebben. Zij hebben de lat hoog gelegd en ik vind het mijn taak om hun voorbeeld te volgen. Je kan niet louter regisseren om carrière te maken. Je moet elke kans grijpen om te tonen wat je kan, om risico's te nemen. Beter pro-

beren en mislukken dan op veilig spelen en succes oogsten.”

Steven Soderbergh is gestopt met films maken omdat hij genoeg heeft van wat hij “de tirannie van het verhaal” noemt. Kan je hem daarin volgen?

“Hij heeft inderdaad gelijk. Daarom wordt een film als *Under the Skin* als radicaal beschouwd. Ik heb nochtans al veel radicalere films gezien. Het werk van Pasolini bijvoorbeeld, en dat is een halve eeuw oud. Vandaag wordt je verondersteld allerlei strikte regels te volgen. *Fuck that!*”

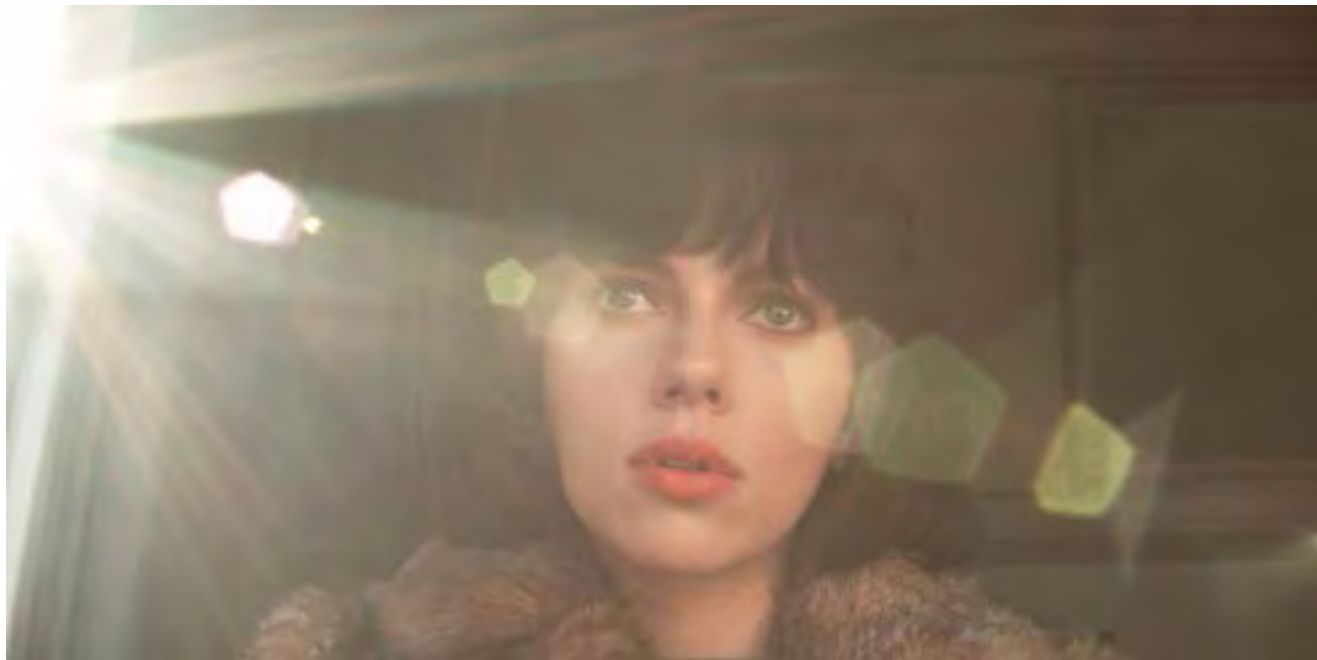
Wat is er mis met een goed klassiek verhaal?

“Op zich niets. Alleen is er geen ruimte meer voor iets anders. We zijn afge-

dwaald naar een situatie waar cinema opnieuw verfilmd theater is, met een klassieke structuur en mensen die praten. Dat is wat het bioscooppubliek nu verwacht. Als je hen dat niet geeft, zijn ze niet tevreden. Er zijn periodes geweest waarin regisseurs veel avontuurlijker omsprongen met het medium.”

Was je nooit bang dat je zo ver van de norm zou afwijken dat niemand *Under the Skin* nog zou begrijpen?

“Natuurlijk wel en daar probeerde ik rekening mee te houden. Maar aan de andere kant was ik ook gebonden aan het pad dat ik gekozen had. Als ik de film nu bekijk, zie ik inderdaad dingen die ik graag beter en duidelijker gecommuniceerd had.”

Wat is jouw visie op het hoofdpersonage?

“In haar wereld zijn er geen individuen. Vergelijk het met kwik in een pan. Als je daarvan een druppel wegneemt, blijft die er exact hetzelfde uitzien. Als je hem teruglegt, gaat hij weer naadloos op in het geheel. De alien in de film is zo’n druppel, maar ze begint een eigen identiteit te vormen omdat ze zich onder de mensen begeeft. In versneld tempo doet ze hetzelfde als wij allemaal: dingen ervaren en relaties aangaan. En omdat ze een lichaam heeft zoals wij, begint ze te denken dat ze écht een mens is geworden.”

Welke rol speelt seksualiteit daarin?

“Haar sexappeal is cruciaal. Ze zet haar *killer body* in om mannen aan te trekken. Het verlangen is bij de mannelijke sekse altijd sterker dan het verstand. Ze aast vooral op eenzame kerels en maakt handig gebruik — of beter: misbruik — van hun verlangen naar contact.”

Over lust gesproken, Scarlett Johansson geeft zich in *Under the Skin* helemaal bloot. Heb je haar gemakkelijk kunnen overtuigen om uit de kleren te gaan?

“Nog voordat er sprake was van een

script, wist ik dat Scarlett de ideale actrice was voor de hoofdrol. Haar schoonheid en sensualiteit kennen geen grenzen. Toen ze een paar jaar geleden in Londen was, had ik het met haar al eens over dit project gehad. Zo kon ik aanvoelen of ze het lef had om deze rol te spelen. Tot mijn grote verbazing bleek ze onmiddellijk enthousiast en krabbelde ze nooit terug.”

De jonge Britse componiste Mica Levi componeerde een geweldige soundtrack. Welke instructies gaf je haar?

“Ik vroeg haar om muziek te schrijven vanuit het standpunt van de alien. Ik wilde de binnenkant van het wezen zien en haar ziel horen. Mica, een briljante componiste die nog nooit iets voor film had geschreven, begreep onmiddellijk wat ik bedoelde. Uiteindelijk zitten er drie soorten muziek in de film: buiten-aardse, verleidende en liefdevolle.”

Je videoclips en commercials zijn behoorlijk bekend. Kan je je verschillende carrières met elkaar vergelijken?

“Ze zijn alle drie totaal verschillend. Films maken is voor mij het summum, zeker als ik het met zoveel vrijheid kan doen als bij *Under the Skin*. Voor vi-

deoclips zoek ik samen met de muzikant naar een gemeenschappelijke gevoeligheid. Zo kan ik op een heel intuïtieve manier beelden verzinnen bij muziek

Ook reclame is me niet te min. Ik heb er goeie ervaringen mee gehad én ik verdien er het meeste geld mee. Bovendien krijg je bij commercials de kans om heel uiteenlopende dingen te proberen, wat je vakmanschap alleen maar ten goede komt. Jammer genoeg is er dezer dagen amper nog sprake van creativiteit in dat wereldje. Reclame is saai geworden. Niemand durft nog risico’s te nemen en ongewone spots te maken. De klant zit in de regisseurstoel, niet de regisseur.”

VANAF 25 JUNI IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» MEER DAN CINEMA

Jonathan Glazer maakt niet alleen opmerkelijke films, in de video- en commercialwereld is hij ook een gevestigde waarde. Zodra *Under the Skin* in de zalen draait, vind je op onze website een greep uit zijn omvangrijke oeuvre.

BELGA FILMS EN VERTIGO NODIGEN JE UIT OP EEN AVANT-PREMIÈRE VAN

JOHNNY DEPP REBECCA HALL PAUL BETTANY KATE MARA CILLIAN MURPHY AND MORGAN FREEMAN

TRANSCENDENCE

ALCON ENTERTAINMENT PRESENTS A ASSOCIATION WITH DANC ENTERTAINMENT & STRAIGHT UP FILMS PRODUCTION A FILM BY WALLY PFISTER JOHNNY DEPP MORGAN FREEMAN "TRANSCENDENCE" REBECCA HALL KATE MARA CILLIAN MURPHY COLE HAUSER AND PAUL BETTANY
 WRITTEN BY MICHAEL DANNA DIRECTED BY WALLY PFISTER PRODUCED BY DEVA ANDERSON EXECUTIVE PRODUCERS GEORGE L. LITTLE PRODUCED BY DAVID ROSEHOLDMAN & P.C.E. PRODUCED BY CHRIS SEABERS EXECUTIVE PRODUCERS JESS HALL BOSS PRODUCED BY YOLANDA T. COCHRAN STEVEN P. WEGNER REGENCY BODIES EXECUTIVE PRODUCERS CHRISTOPHER NOLAN EMMA THOMAS DAN MINTZ
 ALCON BELGA FILMS PRODUCED BY ANDREW A. KOSOVE BRODERICK JOHNSON KATE COHEN MARISSA POLVINO ANNE MARTER DAVID VALDES AARON RYDER WRITTEN BY JACK PAGLEN DIRECTED BY WALLY PFISTER /BELGAFILMS.BE

VANAF 2 JULI IN DE BIOSCOOP

WIL JE DIT EVENT OP 30 JUNI OM 20u00 IN KINEPOLIS BRUSSEL BIJWONEN? SURF DAN NAAR WWW.VERTIGOWEB.BE EN MAAK KANS OP EEN DUOTICKET!

Vertigo
selecteert uit
de zomerfilms

Online vind je
uitgebreide
recensies en
nog veel meer

» neem een kijkje op
www.vertigoweb.be

The Rover

Regie David Michôd
Cast Guy Pearce, Robert Pattinson
Speelduur 1u42
Vanaf 4 juni in de bioscoop

Beeld je een post-apocalyptische actie-prent à la *Mad Max* in, maar dan onder regie van Paul Thomas Anderson of Stanley Kubrick. Uitdagend en excentriek, maar tegelijkertijd meeslepend en entertainend. Bovendien het ultieme bewijs dat Robert Pattinson kan acteren.

@Waaazinema

The Homesman

Regie Tommy Lee Jones
Cast Hilary Swank, Tommy Lee Jones
Speelduur 2u02
Vanaf 4 juni in de bioscoop

Tommy Lee Jones tekent na het verpletterende *The Three Burials of Melquiades Estrada* voor een ongewone western over vrouwenrechten en krankzinnigheid. Hilary Swank schittert als een alleenstaande koloniste, Jones als een egoïstische outlaw.

@Waaazinema

Boyhood

Regie Richard Linklater
Cast Ethan Hawke, Patricia Arquette
Speelduur 2u27
Vanaf 16 juli in de bioscoop

De uitdagingen en wonderen van het opgroeien zijn nog nooit zo treffend in beeld gebracht als in dit pareltje van *Before Sunset*-magiër Richard Linklater. Een volstrekt unieke belevenis. Tegelijkertijd subtiel en episch, hartverscheurend en -verwarmend.

@RubenNollet

Maps to the Stars

Regie David Cronenberg
Cast Robert Pattinson, Mia Wasikowska
Speelduur 1u51
Vanaf 30 juli in de bioscoop

Laat het aan David Cronenberg over om een Hollywoodsatire af te leveren die zo bizar is dat zelfs de incrowd er amper iets van begrijpt. Incest, pyromanie, darmproblemen én toptalent als Mia Wasikowska, Julianne Moore en Robert Pattinson vormen de los-vaste ingrediënten.

@Waaazinema

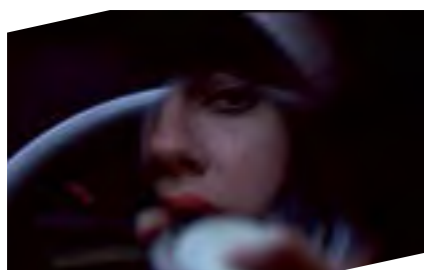

The Raid 2

Regie Gareth Evans
Cast Iko Uwais, Yayan Ruhian, Arifin Putra
Speelduur 2u30
Vanaf 30 juli in de bioscoop

The Raid 2 is de *Godfather* van de Indonesische knokfilm. Een afmattende symfonie aan geweld die je botten doet trillen, de adrenaline doet stromen en elke actiefanaat aan het einde van de rit genadeloos knock-out slaat. Gemaakt met liefde voor het genre.

@TheJimeister

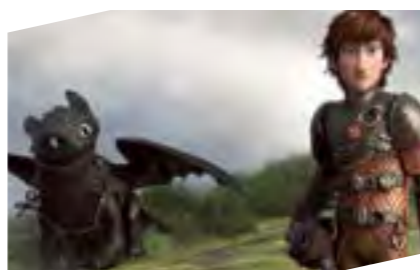

Under the Skin

Regie Jonathan Glazer
Cast Scarlett Johansson, Jeremy McWilliams
Speelduur 1u48
Vanaf 25 juni in de bioscoop

Jonathan Glazer regisseert een intieme interpretatie van het *Invasion of the Body Snatchers*-gegeven met een koelbloedige Scarlett Johansson als buitenaardse stoot. Sciencefiction met lak aan genreconventies. Een eigenzinnig meesterwerk.

@TheJimeister

How to Train Your Dragon 2

Regie Dean DeBlois
Cast Jay Baruchel, America Ferrera
Speelduur 1u42
Vanaf 2 juli in de bioscoop

Vikingszoon Hiccup en zijn draak Toothless stellen niet teleur in dit vervolg op de animatieklassieker uit 2010. De luchtsequenties zijn adembenemend, de alfamonsters ogen nog indrukwekkender en het verhaaltje mikt op hart én hersenen.

@Waaazinema

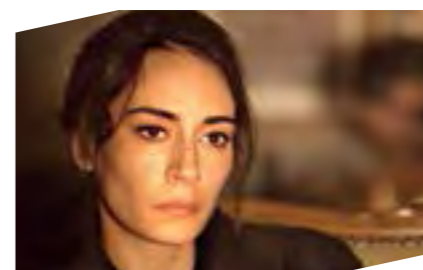

Transcendence

Regie Wally Pfister
Cast Johnny Depp, Morgan Freeman
Speelduur 1u59
Vanaf 2 juli in de bioscoop

De eerste intelligente computer is bijna af, wat niet door iedereen bejubeld wordt. Wanneer de uitvinder (Johnny Depp) onverwacht op sterven ligt, besluit hij zijn geest te uploaden. Noem deze sciencefictionthriller maar de volwassen versie van *A.I.*

@RubenNollet

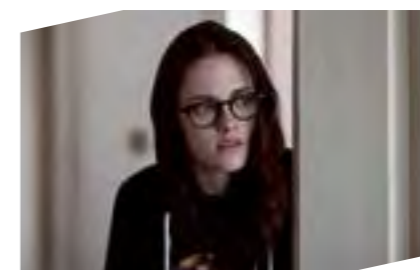

Winter Sleep

Regie Nuri Bilge Ceylan
Cast Haluk Bilginer, Melisa Sözen
Speelduur 3u16
Vanaf 13 augustus in de bioscoop

De Turkse regisseur Nuri Bilge Ceylan ruilt zijn sombere landschappen in voor drie uur dialogen en confrontaties. De beslommeringen en mijmeringen van een voormalige acteur met een groot ego staan centraal. Winnaar van de Gouden Palm.

@RubenNollet

Cloud of Sils Maria

Regie Olivier Assayas
Cast Juliette Binoche, Kristen Stewart
Speelduur 2u04
Vanaf 20 augustus in de bioscoop

Frans filmmaker Olivier Assayas blijft zijn onvatbare zelf met dit *dialogue heavy* drama over een actrice op leeftijd en haar assistente. Juliette Binoche en Kristen Stewart praten honderduit over de dingen des levens, de Zwitserse Alpen dienen als betoverende achtergrond.

@Waaazinema

Jimmy's Hall

Regie Ken Loach
Cast Barry Ward, Simone Kirby
Speelduur 1u49
Vanaf 27 augustus in de bioscoop

In het Ierland van de jaren dertig neemt de sympathieke Jimmy Gralton het op tegen Kerk en Kapitaal. *Sweet Sixteen*-regisseur Ken Loach en -scenarist Paul Laverty steken de linkervuist weer fier in de lucht, maar vergeten de hartverwarmende charme niet.

@RubenNollet

VERTIGO

selecteert uit de
op aanvraag-
catalogus van
Belgacom TV

belgacom

12 Years a Slave

Regie Steve McQueen
Cast Chiwetel Ejiofor, Lupita Nyong'o, Michael Fassbender
Speelduur 2u14 | Jaar 2013

Brits cineast Steve McQueen bouwt een van de donkerste hoofdstukken uit de Amerikaanse geschiedenis om tot een stevig staaltje confronterende cinema. Chiwetel Ejiofor laat niemand onberoerd als de vrije zwarte die gekidnapt en van de ene plantage naar de andere verscheept wordt.

Dagen zonder lief

Regie Felix Van Groeningen
Cast Koen De Graeve, Wine Dierickx, Pieter Genard
Speelduur 1u40 | Jaar 2007

De tweede langspeelfilm van Felix Van Groeningen wordt door sommigen als zijn beste bestempeld. Het verhaal van enkele jeugdvrienden die elkaar weer tegen het lijf lopen en frontaal botsen op de harde realiteit van het volwassenendom, voelt ontzettend levensecht en uiterst herkenbaar aan.

Eyes Wide Shut

Regie Stanley Kubrick
Cast Tom Cruise, Nicole Kidman, Todd Field
Speelduur 2u39 | Jaar 1999

Ondanks een woelige productieperiode is deze zwanenzang van meester-cineast Stanley Kubrick een cinefiel pareltje. Tom Cruise en Nicole Kidman zweven tussen droom en werkelijkheid in deze hypnotiserende studie over echtelijke trouw. Met een akelige score die je nog wekenlang achtervolgt.

Martha Marcy May Marlene

Regie Sean Durkin
Cast Elizabeth Olsen, Sarah Paulson, John Hawkes
Speelduur 1u42 | Jaar 2011

Deze festivalfavoriet werpt een beklemmende blik op een vrouw die uit de klauwen van een sekte weet te ontsnappen. Elisabeth Olsen — de jongere zus van Mary-Kate en Ashley — maakt indruk als de getraumatiseerde protagoniste. John Hawkes balanceert tussen charismatisch en angstaanjagend als de sekteleider.

Rise of the Planet of the Apes

Regie Rupert Wyatt
Cast James Franco, Andy Serkis, Freida Pinto
Speelduur 1u45 | Jaar 2011

Het ultieme bewijs dat 'reboots' niet altijd stinkers hoeven te zijn. James Franco en Freida Pinto ontroeren tot op het bot als een stel dat zich over een chimpansee ontfermt. Weten zij veel dat het — volledig computergeanimeerde — beest tot de leider van een leger intelligente open zal uitgroeien.

True Grit

Regie Ethan en Joel Coen
Cast Jeff Bridges, Hailee Steinfeld, Matt Damon
Speelduur 1u50 | Jaar 2010

De gebroeders Coen doen hun hoofdacteurs schitteren in deze robuuste remake van een klassieke western. Nieuwkomer Hailee Steinfeld en oudgediende Jeff Bridges spelen de pannen van het dak als een meisje dat de moord op haar vader wil wreken en de U.S. Marshall die haar daarbij helpt.

Zodiac

Regie David Fincher
Cast Jake Gyllenhaal, Mark Ruffalo, Robert Downey Jr.
Speelduur 2u37 | Jaar 2007

David Fincher reconstrueert de tevergeefse zoektocht naar de seriemoordenaar die San Francisco in de seventies in de ban hield. De opzweepende Hollywoodtrucs van zijn klassieker Seven ruimen baan ruimen voor een analytische afstandelijke aanpak. Het resultaat is even verpletterend.

GOMORRA

Schitterende 12-delige Italiaanse tv-serie gebaseerd op de gelijknamige bestseller van Roberto Saviano. De levens, de leugens en de menselijke dilemma's achter het bloedvergieten van de Napolitaanse maffia.

VANAF 5 AUGUSTUS OP DVD ÉN BLU-RAY

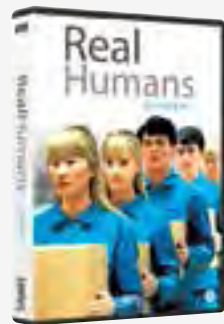

Real Humans

SEIZOEN 2

Real Humans is terug! Donkerder en gevaarlijker ...

Na het veelgeprezen eerste seizoen van de verrassende Zweedse serie REAL HUMANS, laten de makers de grenzen tussen mens en machine nog meer vervagen. Tegelijk verhevigt ook het conflict tussen beide groepen.

★★★★★
- de Volkskrant

★★★★★
- NRC

VANAF 24 JUNI OP DVD

Lumière

FULL OSCAR-WINNING FILM
LIVE SYMPHONY ORCHESTRA
HUGE HIGH-DEFINITION SCREEN

THE LORD OF THE RINGS

THE FELLOWSHIP OF THE RING

EXPERIENCE THE FILM LIKE NEVER BEFORE

HERBELEEF DE MAGIE OP GROOT SCHERM IN GEZELSCHAP VAN EEN LIVE-ORKEST EN -KOOR MET LIEFST 250 PERSONEN OP HET PODIUM

27/12/2014 SPORTPALEIS

RESERVEER VIA WWW.SPORTPALEIS.BE OF 070/345.345 (MAX. 0,30 EURO/MIN.)

BESTE FILM. OOIIT.

Loft

Regie Erik Van Looy | **Cast** Koen De Bouw, Filip Peeters, Matthias Schoenaerts
Speelduur 1u53 | **Jaar** 2008

Met 1.194.434 kijkers is *Loft* de succesvolste Vlaamse film aller tijden. Hij klopte zelfs *Koko Flanel* die in 1990 iets meer dan een miljoen toeschouwers lokte. Maar *Loft* was geen Vlaamse kaskraker met een komiek in de hoofdrol. Met *Loft* maakte Erik Van Looy een onvlaamse thriller, geschoeid op de leest van de betere Amerikaanse genrecinema. Onze hoofdredacteur Steven Tuffin schreef destijds in de *Zone* magazines: “*Loft* overstijgt niet alleen het etiket ‘Vlaamse film’, maar slaat het kortweg aan diggelen.” Yep, niet alleen het publiek lustte er pap van, ook de pers was lovend.

Er kwam een Nederlandse remake. En ook een Amerikaanse versie, die door Van Looy werd ingeblikt met in de hoofdrollen onder meer James Marsden, Wentworth Miller, Karl Urban en Matthias Schoenaerts. Hoewel die laatste intussen een wereldster is, kreeg hij op de generiek van *Loft* destijds maar *fourth billing*. “*Go figure*”, zou een Amerikaan durven zeggen.

Loft is een complexe *whodunit* waarin vijf boezemvrienden een loft delen om af en toe vreemd te gaan. Want behalve jolige jongens zijn het ook scheefpoepers

met weinig scrupules over echtelijke en andere trouw. Zoals de bezopen Koen De Graeve in een opgemerkte rol wauwelt: “Het zaad van een maat kan geen kwaad!” Het lachen vergaet hen echter wanneer de vrienden in hun loft een gruwelijk vermoorde vrouw aantreffen. Wie heeft het gedaan? “Iemand probeert ons erin te luizen!” roept lofteigenaar Filip Peeters een paar keer. En dat is waar: Peeters en zijn maten worden er vooral ingeluisd door scenarist Bart De Pauw, die een vernuftig scenario in elkaar puzzelde dat de kijker om de paar minuten op het verkeerde been zet en waarin iedereen afwisselend de hoofdverdachte wordt.

Het resultaat is een donkere, haast Scandinavische thriller die de mosterd niet alleen haalt bij *The Usual Suspects* (1995), maar ook bij *Basic Instinct* (1992) of die andere appartementsfilm over seks, overspel en voyeurisme: *Sliver* uit 1993. Erik Van Looy regisseerde op Hollywoodiaanse én meesterlijke wijze. De cast daemt de pannen van het dak. Ook de dames die nochtans meestal slechts tweede viool mogen spelen in deze jongensfilm. Geen minpuntjes? Tja, voor sommige

kijkers komt het complexe verhaal vol twists een beetje gekunsteld over. En van de vijf hoofdpersonages is er geen enkel echt sympathiek. Wat niet belette dat *Loft* dé Vlaamse kaskraker bij uitstek werd, omdat Erik Van Looy behalve een vakman dankzij een tv-quiz door het Vlaamse publiek De Sympathiekste Mens ter Wereld werd bevonden. En terecht. Hopelijk wordt zijn Amerikaanse versie even succesvol. Het is in ieder geval zijn eerste film waarin de personages geen Antwerps praten, wat ook behoorlijk straf is. Grapje, Erik! ▣

BERNARD VAN DE POPELIERE
@BvdPopeliere

» KLAP

Regisseur Erik Van Looy en scenarist Bart De Pauw mikten op een Vlaamse versie van *The Usual Suspects* en kwamen uit bij de succesvolste Vlaamse film aller tijden. Daarom is *Loft* deze maand de beste film ooit. Of de Amerikaanse versie het nog beter doet, zien we deze zomer.

EUROPACORP PRESENTS

OFFICIAL SELECTION
COMPETITION
FESTIVAL DE CANNES

THE UNTOLD STORY
OF THE WEST

TOMMY LEE JONES   HILARY SWANK
THE HOMESMAN

A FILM BY
TOMMY LEE JONES

EUROPACORP PRESENTS IN ASSOCIATION WITH PETER BRANT AND THE JAVELINA FILM COMPANY AND THACA FILMS A MICHAEL FITZGERALD AND TOMMY LEE JONES PRODUCTION "THE HOMESMAN" TOMMY LEE JONES, HILARY SWANK, AND MERYL STREEP
MUSIC BY MARCO BELTRAMI COSTUME DESIGNER JEANNE MCCARTHY, CSA EDITOR ROBERTO SILVI CO-EDITOR LARRY MADARAS PRODUCTION DESIGNER MEREDITH BOSWELL DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY RODRIGO PRIETO, ASC, A.C. BASED ON "THE HOMESMAN" BY GLENDON SWARTHOUT EXECUTIVE PRODUCERS DEBORAH DOBSON BACH, G. HUGHES ABELL, RICHARD ROMERO
PRODUCED BY PETER BRANT, BRIAN KENNEDY, LUC BESSON SCREENPLAY BY TOMMY LEE JONES & KIERAN FITZGERALD & WESLEY A. OLIVER DIRECTED BY TOMMY LEE JONES
PHOTO: OWAN JONES © 2014 THE JAVELINA FILM COMPANY/THACA FILMS

f / BELGAFILMS.BE

BELGA FILMS   EUROPA CORP

Nieuw!

belgacom

Movies & Series Pass

Onbeperkt filmplezier voor een vaste prijs per maand

www.belgacom.be/mspass

Activeer de Movies & Series Pass voor maar
€14,95/maand en krijg de eerste maand gratis.
Ga naar kanaal 13 van uw Belgacom TV.

Belgacom,
ook fan
van uw

clan

Movies & Series Pass (€ 14,95/maand) is een optie voor Belgacom TV-klanten (Belgacom TV is beschikbaar in een Pack vanaf € 35,75/maand). De specifieke voorwaarden leest u op www.belgacom.be. Prijzen incl. btw. Promotie van 1 maand gratis geldig tot 31/12/14. Met TV Overall hebt u toegang tot de zender 'ms' op pc, tablet en smartphone, maar niet tot de catalogus. © Cinéart/Wild Bunch © Hyde Park Entertainment/DFW © Lionsgate/DFW